ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg. 1

JAN/FEB 1976

Abonnement 1976 kr. 55,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N., tlf. Ægir 10529.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 55,00 for året 1976) til regnskabskontorets gironr. 9117725; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Tagensvej 112, 5. sal th., 2200 Kbh. N. Tlf. Ægir 10529.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 9 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bogfinkevej 79, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 88 44.

SUFOI's RAPPORT- og ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING – Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's DUPLIK: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

SUFOI's Københavnsafdeling: Henrik Jerry Henriksen, Lygtemagerstien 3, 1. th., 2300 København S., tlf. (01) 58 79 17.

SUFOI's Skandinavienkontakt: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter kl. 18).

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Kong Hans Gade 18, 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.:

Masser af godt stof i 1976!

af Ole Henningsen

For hele tiden at holde UFO-NYTs læsere orienteret om, hvad der sker på UFO-fronten verden over, bringer vi i hvert nr. af bladet artikler, der er oversat fra de bedste udenlandske UFO-tidsskrifter. Men hvad der i 1976 kommer til os fra udlandet, er jo svært at spå om.

Men derudover har vi i SUFOI en mængde løbende undersøgelser af tildragelser fra ind- og udland, observationer, fotooptagelser osv. Dette indebærer naturligvis, at vi allerede på nuværende tidspunkt kan fortælle vore læsere, hvad de kan forvente at høre nærmere om i løbet af dette år gennem UFO-NYT.

Fra bl. a. USA, Vesttyskland og Holland har vi modtaget ikke tidligere offentliggjorte UFO-fotos, som vi efter forskellige undersøgelser vil bringe frem til læsernes kendskab. Også fra Danmark har vi i den seneste tid modtaget forskellige fotos af formodede UFO'er. Lige så snart der foreligger tilstrækkelige kendsgerninger og data om disse billeder, vil de blive bragt i UFO-NYT.

Når talen er på fotografier, så har vi tidligere i nr. 3/1975 på bagsiden offentliggjort et foto taget af en københavnsk fotograf ved Avedøre Holme den 3. maj 1975. Dette foto er i øjeblikket til undersøgelse hos professor J. Allen Hynek på hans UFO-center i USA. Professor Hynek har meddelt SUFOI, at dette foto vil blive undersøgt med det mest moderne fotografiske udstyr, som man råder over. I årets løb har dette foto yderligere været til undersøgelse og udtalelse hos adskillige hjemlige militære og videnskabelige instanser, og det er i øjeblikket ved at blive undersøgt og vurderet hos en af de højeste danske militære myndigheder. Resultatet af disse undersøgelser vil antagelig foreligge i løbet af de nærmeste måneder og vil så blive offentliggjort til vore læseres orientering.

Både fra hjemlige og fra udenlandske UFO-grupper har vi i den seneste tid modtaget forskellige mineraler til undersøgelse. Materialer, der stammer fra formodede landingssteder m.v. Sådanne fysiske beviser er jo en eftertragtet ting, så det kan ikke undre, at vi er særdeles spændte på resultaterne.

Forskellige forfattere, deriblandt også Erich von Däniken, har berettet om nogle stenskiver med en rilleskrift. Fundet skulle være gjort af kinesiske arkæologer for år tilbage. Den engelske UFO-forsker Gordon Creighton har undersøgt denne sag, ligesom SUFOI i samarbejde med ham har foranstaltet yderligere efterforskning vedr. disse skiver, hvis inskriptioner skulle berette om landinger fra rummet. Der er dog forskellige uoverensstemmelser i de foreliggende oplysninger, og alt tyder på, at en offentliggørelse omkring 1. april ville være mest passende.

I 1952 blev et af verdens første farvefotos af et formodet UFO taget af en fotograf fra et amerikansk hangarskib under flådeøvelsen »Operation Mainbrace« i Atlanterhavet. Under denne flådeøvelse blev der berettet om mange UFO-observationer bl. a. i Danmark og England. SUFOI har i længere tid haft kontakt med den fotograf, der tog det aktuelle foto, som aldrig tidligere har været offentliggjort. Fotografen mener dog, at der er tale om intet mindre end et scoop, så han forlanger en aldeles ublu betaling for retten til at undersøge og offentliggøre dette billede. Hvis lykken står os bi og SUFOI's forhandlinger lykkes, vil vi bringe en større beretning om denne tildragelse tillige-

med omtale af UFO-observationerne i Danmark og England på samme tidspunkt.

En grønlandsk observation fra 1915 og en observation foretaget fra et dansk skib i indiske farvande i 1909 har vi forelagt forskellige videnskabelige institutioner for at få en nærmere forklaring på disse fænomeners opståen.

Bermuda-trekanten har spøgt i mange år efterhånden, men nu har udgivelsen af bøger om dette såkaldte mystiske område, hvor skibe og fly angives at forsvinde sporløst, taget et enormt opsving. Da også UFO'er kædes sammen med disse mere eller mindre mærkelige forsvindingsnumre, har vi samlet materialer sammen, der ikke blot er »spændende og mystisk læsning«, men også indeholder sandheden om flere af de »fantastiske« tildragelser.

En af de mange såkaldte vandrehistorier om Månen er den om de kunstigt skabte obelisker, der har kunnet ses på et amerikansk månefoto. Det er en beretning, der gentages fra bog til bog, uden at nogen tilsyneladende har gidet ulejlige sig med at kontrollere kendsgerningerne. Gennem længere tid har vi samlet materiale sammen om denne sag både fra NASA og andre kilder i USA samt fra Moskva, således at vi ret snart i det nye år kan videregive oplysningerne til læserne.

Fra et udenlandsk astronomisk observatorium har vi modtaget fotos af en lille mørk genstand, der er fotograferet med Solen som baggrund. Der er *ikke* tale om en Merkur- eller Venuspassage, og vi vil gerne bede vore læsere om hjælp i denne sag. Det vil være interessant at erfare, hvad der findes af beretninger i den astronomiske litteratur om observationer af sådanne genstande, observeret med Solen som baggrund. Hvis De derfor har adgang til forskellige former for astronomisk litteratur som bøger, tidsskrifter m.v., nyt eller gammelt, så send os venligst en fotokopi eller en udførlig kildehenvisning. De indhøstede erfaringer vil vi så offentliggøre her i bladet.

Det har før været fremme, at astronauter havde observeret UFO'er. Ofte bar disse beretninger dog præg af »genfortællingens ædle kunst«, altså af i udpræget grad at være vandrehistorier uden det helt store reelle indhold.

Der foreligger dog efterhånden en hel del vederhæftigt materiale om nogle af disse observationer. I nogle af tilfældene er der endvidere taget fotografier af disse ukendte genstande. Fotos, som man senere har kunnet foretage visse beregninger på. Det bedst underbyggede af hele dette materiale vil vi på den ene eller anden måde forsøge at få ud til SUFOI's medlemmer.

Observationer, foretaget af så trænede observatører som astronauter, er vigtige og vil være vægtige indlæg i debatten om UFO'erne.

Dette var i spredt fægtning nogle af de ting, som vi i SUFOI har arbejdet med i nogen tid, og som nu er så langt fremme, at vi kan få resultatet ud til vor hastigt voksende læserskare i løbet af i år. Udover dette kommer der så naturligvis det nyeste fra vore kontakter rundt omkring på Jorden.

Og det begynder helt godt i dette nye år.

I skrivende stund befinder SUFOI's sekretær, Karen Margrethe Linneballe, sig sammen med sin mand i Bruxelles i Belgien for at repræsentere SUFOI på »EXPOVNI 76«. Et stort foredrags- og udstillingsarrangement, stablet på benene af Centralisation Mondiale Recherches U.F.O. - O.V.N.I. - S.V.

Åbningen af dette store internationale arrangement overværes af to belgiske ministre, og blandt deltagerlandene er bl. a. Belgien, Holland, Luxembourg, Danmark, Vesttyskland, Frankrig, Spanien, Portugal, Schweiz, Argentina, USA, England. Blandt foredragsholdere er navne som f. eks. Claude Poher, Plantier, Aime Michel, Charles Garreau, Georges Emenegger m. fl.

Så allerede fra starten er der lagt op til et godt nytår for alle os UFO-interesserede.

Ole Henningsen,
SUFOI's Efterforskningsafdeling

UFOLOGI kontra METEOROLOGI

af Henrik Henriksen og Johnny Bock.

Danmark har inden for de sidste tre år, dog særlig i 1975, haft meget usædvanlige vejrforhold, som de fleste nok ikke har kunnet undgå at bemærke. Vi har således haft den varmeste sommer i 200 år. Der blev bl. a. målt rekordtemperatur på ca. 36 grader i Holstebro. En anden bemærkelsesværdig ting er, at vinden har en tendens til at være mere østlig end den har været tidligere. De meget strenge vintre er også forbi, hvilket vi tydeligt har set inden for de sidste par år.

Hvad er så årsagen til dette? Der kan være mange årsager, men en af de teorier, mange hælder til, er, at det er den stadig stigende forurening, som til stadighed bliver en større og større trussel for menneskeheden. Det må være sikkert, at den konstant stigende ophobning af forskellige kemiske stoffer i atmosfæren må have en mere eller mindre stærk indflydelse på vor planets økologiske balance.

Sideløbende med disse ret besynderlige ændringer i klimaet kunne det måske være interessant at drage nogle paralleller med det store opsving i antallet af UFO-observationer inden for det sidste års tid. Kunne det tænkes, at de større og større ændringer i vejret og i det hele taget i ændringen af hele Jordens økologiske balance har vækket UFO'ernes interesse for Jorden i særdeleshed?

Om de mange UFO-observationer i år har forbindelse med det fine vejr vi har haft, er naturligvis umuligt at afgøre, men meget kunne godt tyde på, at der alligevel er en vis forbindelse mellem disse ting. Det er nok muligt, at UFO'erne, hvis de virkelig styres af intelligensvæsener, kunne have været interesseret i at udforske netop denne usædvanlige vejrsituation, ligesom vi også udforsker forskellige usædvanlige forhold i universet omkring os.

Der har jo som bekendt været afholdt en stor kongres i England, hvor flere meteorologer fra flere forskellige lande, deriblandt Danmark, har diskuteret den store vejrændring, som synes at komme inden for de nærmeste år, og om der er tale om en klimaændring. Spørgsmålet er så, om UFO'erne er interesseret i at studere dette særlige forhold? Man ved, at der findes mange meteorologiske fænomener som man kan tage fejl af. En af de ting, som man er meget interesseret i, er de såkaldte »kuglelyn«, som observeres som ildkugler, der flyver rundt og opfører sig højst besynderligt. Man ved i dag ikke hvad kuglelyn er, selv om der er opstillet forskellige teorier herom. Det er nok givet, at det i en del af de UFO-observationer, hvor der beskrives kugler, kan dreje sig om kuglelyn. Det gælder de observationer, hvor der rapporteres om runde kugler, men naturligvis kan det også være andre fænomener. Man mener nemlig også, at kuglelyn kan forekomme selv i helt klart vejr. Naturligvis forekommer disse kuglelyn også i tordenvejr.

Der er nok heller ingen tvivl om, at den store arbejdsløshed har gjort sit til, at flere folk har haft den fornødne tid til at være mere ude i naturen og derfor har haft større muligheder for at se UFO'er. De varme dage og aftener har trukket folk ud i de milde sommeraftener. Aviserne har også skrevet meget om UFO'erne,

hvilket nok har betydet, at folk har været mere opmærksomme og kigget efter på himlen.

En mærkelig ting er, at der i Holstebro er set særlig mange UFO'er i varmeperioden. Det var netop dér, der måltes rekordtemperatur. Med andre ord, har UFO'erne været interesseret i at studere netop denne usædvanlige vejrsituation? Således bragte vi i UFO-NYT nr. 5/75 nogle rapporter fra området ved Holstebro, hvor bl. a. flere politibetjente observerede UFO'er sammen med en mængde andre vidner. Man må spørge sig selv, om UFO'erne har været sjældne vejrfænomener, eller om det store antal observationer i år skyldes den enormt store sigtbarhed vi har haft på grund af det meget fine og klare vejr. Vi ufologer har svært ved at sige, hvad den store UFO-bølge i år skyldes. Det er givet, at der nok er mange mennesker, som har taget fejl af kendte fænomener som fly, balloner, meteorer, satellitter m. v.

I øvrigt kan det oplyses at flere og flere fly er begyndt at benytte meget skarpe hvide blinklys i stedet for de sædvanlige røde blinklys. Det er meningen, at man efterhånden helt vil overgå til denne type lys.

Der er som bekendt også stor forskel på, hvordan folk opfatter et bestemt fænomen. Det så vi tydeligt under observationen den 25. april 1975. Alle troede de så UFO'er, men det var desværre et meteor.

På mange af de indkomne UFO-spørgeskemaer til SUFOI's Rapportcentral kan vi se tegninger af fine UFO'er, som i virkeligheden var meteorer. Hvad grunden er til, at så mange har opfattet dette fænomen som et UFO, er umuligt at afgøre. Vi kan se, at der kan ske store forvrængninger i folks beskrivelser af det objekt som de har set. Derfor er det af stor betydning, at man gør sig klart hvad det er man ser, og at man så kun beskriver det man virkelig har set og passer på, at fantasien ikke løber af med en.

Man har også hørt om, at nogle kan se eller høre ting under en observation, som andre vidner til den samme observation ikke har kunnet opfatte.

Vi må jo blot håbe på at UFO-problemet vil blive løst inden for en ikke alt for fjern fremtid. SUFOI gør i hvert fald alt hvad der er muligt med den nuværende arbejdsform og de tilstedeværende midler.

Hvor langt har De til Odense?

Mødet i Fyns Forsamlingshus den 13. februar er nok værd at køre et stykke vej efter!

Se omtalen på side 43

Abonnement på UFO-NYT 1976

SUFOI's »kuvert-service«. For en merpris af kr. 10,- for hele året bliver UFO-NYT 1976 sendt direkte fra ekspeditionen til Dem.
Se omtalen i UFO-NYT nr. 6, 75 på side 237.

I »åben« forsendelse er prisen for årgang 1976 kun kr. 55,-

SUFOI LOLLAND-FALSTER

Medlemsmøder i forårssæsonen 1976: Tirsdagene (undskyld, vi skrev forkert i sidste nummer)

10. februar
9. marts
6. april

alle aftener kl. 19,30. Alle er velkomne - til film, lysbilleder og diskussioner.

Ole Henningsen, *Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested. Telefon (03) 94 11 69*

Bersærkergang - en UFOnaut-beretning

af Berthold E. Schwarz, M.D.

2. del.

Vore læsere vil nok have bemærket, at vi med denne artikel, hvis 1. del vi bragte i UFO-NYT nr. 6/75, side 234-240, har vovet os noget længere ud på »det dybe vand«, end vi plejer. Det er nu ikke, fordi **vi** *er begyndt på en bersærkergang i SUFOI; men vi har gerne villet vise, hvilke tanker (og vilde fantasier?) man møder i visse kredse Verden over. Vi bringer den også for at lægge op til en debat, og vi modtager meget gerne kommentarer!*

red.

Diskussion af tilfældet, *fortsat . . .*

Stephens akutte tågetilstand med galskab er tilsyneladende noget usædvanligt for ham. En undersøgelse af hans tidligere liv afslørede intet tegn på nogen tidligere lignende åndsfraværende, desorienteret opførsel, heller ingen karaktertræk som at gå i søvne, tale i søvne, besvime, hukommelsestab, trancelignende tilstande osv. Endvidere er der ingen forhistorie om krampelignende forstyrrelser, hjerneskade eller sygdom, der kunne forårsage midlertidige hjerneanfald eller automatisme analogt med Stephens reaktion mod væsenerne. Disse oplysninger, der stammer fra Stephen, hans forældre, naboer og mange læger, viser, at tågetilstanden var en særlig reaktion på oplevelsen med UFO-væsenerne - en enestående, bemærkelsesværdig hændelse i Stephens liv. Under samtalerne kunne Stephen ikke huske, hvad der var sket i tågetilstanden.

At være gårdejer og minearbejder er risikable beskæftigelser. Mens Stephen arbejdede i minerne, var han kommet til skade, herunder en nylig påstået læsion i højre øje, brud og forstuvninger i venstre ankel. For tre år siden fik han en alvorlig rygskade. Han havde imidlertid ingen varige handicap, og han fik aldrig stillet diagnosen »tilbøjelig til uheld«. Stephen huskede, hvordan lægen, efter rygskaden, fortalte ham, at han ikke ville blive så gammel. Denne dystre prognose må have foruroliget Stephen og, parret med andre hændelser i hans tidligere liv, gjort ham ret udsat for at blive (som en læge skrev) »skræmt til døde«. Ikke desto mindre arbejdede han hårdt uden at have haft tilfælde med tågetilstand eller psykose.

Det kan formodes, at forskrækkelsen og rædslen, fremkaldt af UFO-landingen og væsenerne, næsten gjorde Stephen sindsforstyrret - også fordi et af væsenerne ikke blev dræbt af de skud, der blev affyret på nær af-

stand. Tågetilstanden blev fremskyndet, da studiegruppen var med Stephen på stedet og ca. på det tidspunkt, hvor stanken pludselig fremkom. Stanken kunne muligvis ubevidst være blevet opdaget af Stephen og de andre før tågetilstanden, men det var mens og efter han fik bersærkergang, at den blev bemærket. På det tidspunkt gik pludselig alle de frembrusende aspekter af fare op for ham, og han blev overvældet af angst. Han gled ind i en tågetilstand og opførte sig meget voldsomt, indtil han faldt sammen med ansigtet nedad på jorden, der var overstrøet med gødning.

Under denne del af den psykiatriske samtale vaklede Stephen farligt mellem varierende stader af trancetilstand og måtte ofte bringes tilbage til bevidsthed, mens han gav os flere detaljer. »Var det en drøm? Jeg hørte en grædende lyd. Jeg kunne se en mand i en sort kåbe, og han bar et segl. Bag denne mand var der ild, og foran ham var der en kraft, og i denne kraft var væsenerne. De råbte: »Stephen, Stephen!« Det ene lo. Det var en plagende latter, som gjorde mig vred. Mine hænder var hårdt knyttet sammen. Bag os var der et stort lys. I dette lys fortalte noget mig, at jeg skulle gå fremad. »Gå fremad. Kom!« Det irriterede mig. Jeg kunne se mig selv som skør, som en mand så stærk, at jeg ikke var bange for noget. Væsenerne blev ved med at kalde på mig, og lyset blev ved med at sige: »Gå, min søn, du kan ikke blive skadet.« Jeg tænker på et får, der kalder på sine små lam. Idet jeg gik hen mod skovbrynet, blev væsenerne ved med at klage. Jeg så på dem, og det eneste, jeg kunne tænke på, var døden og den ansigtsløse skikkelse i den sorte kåbe, som kommanderede dem til at dræbe mig - det var had . . . et had mod alting. Jeg vidste, at disse væsener kom fra denne kraft; og hvis de gik ind i lyset, ville de blive tilintetgjort. Spændingen var så frygtelig, at jeg besvimede. Så hørte jeg: »Han er her - Han er her«. Men hvem er Han? En eller anden forvirrede mig. Mine hænder og ankler smertede. En eller anden fortalte mig, at disse folk vil tilintetgøre sig selv. Jeg blev ved at se årstallet 1976 - 1976. Det sprang ud af min mund: »Hvis disse folk ikke retter sig, vil hele verden brænde.««

Da Stephen blev spurgt om sin mening om, hvad der skete, og hvorfor han, en farmer og kulminearbejder fra Pennsylvania, var blevet udvalgt til denne oplevelse, svarede han: »Jeg bor i helvede nu. Hvad jeg fortæller jer, er sket før. Det er sådan, Jorden blev ødelagt. Meget snart vil denne verden være væk. Nogen må hellere finde ud af det inden længe, ellers vil verden være væk. Vi er ved at ødelægge verden. Hvad er ilden? Det, der vil ske, er brand. Er der nogen smartere end os, som driller os, som lægger et puslespil for os? Det lyder dumt, men det ser ud til, at jeg må fortælle det til De forenede Staters præsident, fordi andre må have det at vide. Det ser ud til, at andre også får det fortalt på samme tid, men de vil ikke gøre det. De er bange. Jeg ved ikke, hvad der skete på marken, eller hvad de fyre fortalte Dem, men jeg følte mig som et dyr. Hvis De kunne finde en, som ville tro mig - der er ikke længe til 1976. Jeg tror ikke, Amerika vil eksistere til sin 200-årsdag, for det er også kommet til mig. Og verden vil forsvinde. Mennesket vil ødelægge sig selv.«

Kan den sandfærdigste forklaring på Stephens tågetilstand findes i hans livs psykodynamik? Stephen er den ældste af tre søskende, den yngste er 10 år. Livet har altid betydet hård kamp for at overleve. Han erklærer, at han siden 10-års alderen har passet gården næsten alene (hans far var ikke hjemme, da han kørte lastbil). I tilgift til alle disse sysler havde Stephen sit skolearbejde. Han var også ofte indblandet i slagsmål. Han huskede, at han engang bankede en bølle så voldsomt, at denne ikke kunne gå i skole i tre uger. En af hans få glæder i mellemskolen var at være den hårdeste tackler på fodboldholdet; på den tid var han 189 cm høj og vejede 115 kg.

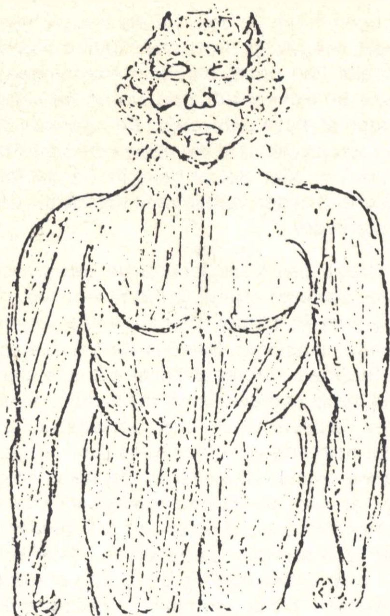
Stephen fortalte sin historie på en alvorlig og trist måde. Der har ikke været megen morskab i hans liv. For eksempel er hans tidligste minde om moderen, da han var i pubertetsalderen, og hun ventede hans yngste bror. Som kommentar til hans ønske om at blive dyrlæge sagde han, at det kun var på grund af de penge, han kunne tjene, og at det ikke havde noget at gøre med humanitære aspekter. Han beskrev sin far som værende en temmelig brutal mand, slem til pludselige vredesudbrud. Faderen gav Stephen tilnavnet »Køter«. Stephen blev ofte straffet, når faderen var vred på

de yngre børn, og afstraffelsen var hurtig og streng: han blev slået på munden og banket. Moderen blandede sig aldrig i det. Stephen huskede også, at faderen fortalte, hvordan bedstefaderen blev banket og såret af Mafiaen og måtte gemme sig af frygt for sit liv. Vold blev en vigtig del af Stephens liv. Han kunne huske engang, han kørte gennem en by og så en gadekamp. Han standsede bilen, hoppede ud og begyndte at slå. Han sagde, at de kæmpende var overraskede over, at han, en fremmed, ville udsætte sig for en sådan risiko. Med nogen velbehag huskede han en episode, hvor en ældre nabo kom med (nedsættende) bemærkninger om Stephens veninde (som senere blev hans kone). Da manden kom ind i huset og gjorde skade for 1700 dollars, greb Stephen som en sidste udvej, fordi han vidste, det ville vare noget, inden politiet ankom, sin riffel og planlagde udførligt at skyde manden i benet og til sidst dræbe ham. Tragedien blev med nød og næppe undgået med statspolitiets ankomst i rette tid. Hans livs ambition om at komme ind ved militæret blev ikke opfyldt på grund af en skade i det højre ben. Stephen opsummerede sit liv ved at sige: »Alt, hvad jeg forsøgte, endte aldrig rigtigt.«

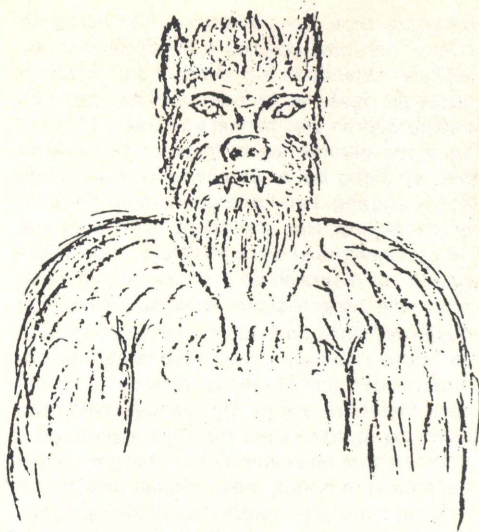
Stephen forkom velbegavet. Skønt han ikke var meget belæst og sjældent gik videre end til Pennsylvania »Landbrugstidsskrift«, kunne han klart beskrive forskellige oplevelser i sit liv, og hans beretninger var velgennemtænkte og sammenhængende. Han havde ingen tidligere voldsom interesse i UFO-er, intet formodet monstrum-kendskab, så ikke skrækfilm eller sådan noget. Han tilhørte den romersk-katolske kirke, men var tilsyneladende ikke særlig gudfrygtig. Hans kone er protestant. Hans far er af polsk afstamning og hans mor halvt engelsk-skotsk-irsk og halvt fransk. Stephen havde ingen tidligere interesse i religion, profetier, varulve, det okkulte eller nogen esoteriske filosofier. For ham var livet hårdt og realistisk.

En gådefuld oplevelse hændte ca. 5-6 uger før den påståede UFOnaut episode, kort efter, at Stephen og hans kone var flyttet ind i deres lejlighed og havde fået installeret telefon med hemmeligt nummer. De fik et mærkeligt opkald, hvor en mandsstemme fortalte Stephen, at han ville blive dræbt, hvis han ikke var ude af byen inden en uge. Denne trussel blev ikke taget ligegyldigt. Kort efter denne hændelse, fortalte han også, blev starterledningerne på hans bil trukket ud. Han kunne ikke forklare nogen af disse oplevelser. De nævnes i denne rapport på grund af det tilbagevendende voldstema i en stor del af hans liv og selvfølgelig på grund af den voldsomme hændelse, der her undersøges.

Måske gav disse forskellige baggrundsfaktorer Stephen rigelig grund til voldsom handling som et middel til at klare ellers overvældende situationer. Således var det intet under, at Stephen, som sædvanligvis kunne klare sig ved hjælp af muskelkraft (hvis andet glippede) blev rædselsslagen over væsenerne, da de ikke bukkede under for hans skud. Under sådanne omstændigheder er det ikke usædvanligt, at psykiske hæmningsmekanismer - undertrykkelse og fortrængning - bryder fuldstændigt sammen, at patienten mister kontakten med virkeligheden, og at psykose eller tågetilstand bliver resultatet. Ydermere er det ikke usædvanligt at patienten ved sådanne lejligheder går tilbage til et tidligere udviklingstrin via en mekanisme af fjendtlig identifikation med angriberen - og at han antager angriberens holdning og karakteristika. På denne måde forsvarer den, som blev skrækslagen af traumet (eller hvad der associativt mindede ham om det, eller hvad der fremskyndede det oprindelige trauma) sig mod sin egen ængstelse og frygt, og måske i Stephens tilfælde - da han ikke selv kan komme til at slå ihjel - hans frygt for at blive dræbt til gengæld: »Jeg går ind i den skov for at dræbe dem eller de dræber mig.« Dette kunne have forklaret hans tågetilstand, da tilsynekomsten af væsenerne, der nærmede sig, var umiddelbart forestående - enten virkelig eller i hans fantasi. Stephen mistede herredømmet og blev revet med af sin underbevidsthed og efterlignede, hvad han havde set væsenerne gøre: han knurrede, flåede med sine udstrakte hænder, og foretog voldsomme piskende bevægelser, som slog en af undersøgerne og faderen i gulvet og kulminerede med Stephens sammenbrud. Spændingen over, hvad der var sket, og som blev genoplevet, da studiegruppen ankom, blev presset til bristepunktet ved fremkomsten af stanken, som måske bebudede væsenernes

a

b

Bob McCurry's gengivelser af væsener, som efter sigende er blevet set i:
Figur a: Latrobe, Pennsylvania, august 1973.
Figur b: Beech Hills, 23. august 1973.
Figur c: Luscon, 26. august 1973.

c

mulige genkomst. Det var mere end Stephen kunne klare.

Efter studiegruppemedlemmernes opfattelse kan tågetilstanden (som det lyder på båndene) have været i overensstemmelse med Stephens forvandling eller besættelse af væsnerne. Denne mulighed er i høj grad spekulativ; det kan hverken bevises eller modbevises. Hans levende »besættelse« af væsenerne lignede også en dramatisk seance-situation, i hvilken mediet, der henfalder i trance, antager den afdødes påståede personlighed, udtryk, stemme og så videre. I sådanne situationer er der imidlertid andre elementer der spiller ind, såsom skuespilkunst, der skyldes små ubevidste tegn eller muligvis telepati fra de levende, eller for den sags skyld ulegemlige væsener. Det er af interesse, at disse skabninger, såvel som studiegruppens og tegnerens rekonstruerede tegninger af andre tilfælde med

væsner, der er blevet undersøgt af UFO-gruppen (se figur a, b og c med studiegruppens tegner, Bob McCurry's, rekonstruktioner af væsener, der er observeret i en nærliggende kommune) kan have nogen lighed med middelalderlige malerier af varulve[10]). Kunne myten om varulven[11]), som den overlever i dag i drømme og tilknyttede psi-fænomener (oversanselige), have et kim af sandhed i fortidige og glemte tilfælde med UFO-væsener? Hvis tiden blev sat fire århundreder tilbage, ville Stephen så blive diagnosticeret som lidende af lycanthropi? (den mentale lidelse, at et menneske indbilder sig at være en ulv.) UFO-NYT red.)[12])

Der er et psi-element i mange UFO-observationer. Stephens oplevelse har så mange bizarre aspekter, såsom UFO-lys, der kommer og går uden at nogen kilde klart kan skelnes; væsnernes underlige tilsynekomst og forsvinden med minimale tegn på deres vedvarende eksistens, så man undrer sig over, om den fælles kraft i alle disse hændelser var en UFO-fremkaldt psi-effekt, og om denne påvirkning på en eller anden måde, enten uafhængigt eller i forbindelse med psykopatologi, kunne have påvirket forandringerne hos Stephen og forklaret hans tågetilstand. Kunne UFO-et og væsnerne have materialiseret eller dematerialiseret sig til andre dimensioner? Hvordan kan man bevise dette? Hvilke forklaringer er der? Hvis materialisation er mulig, kan det forklare mange mærkelige hændelser, og det ville ikke være usædvanligt at vente sig mange vilde og uhørte science-fiction-lignende og alligevel »virkelige« effekter.

For eksempel beskrev Pierre van Paassen (journalisten) hvordan hans tyske hyrdehunde kæmpede vildt med en sort poltergeist hund, indtil den ene hyrdehund faldt død om.[13]) Hvis det skete, hvorfor kunne det så ikke være muligt med UFO-tilknyttede væsener? Faktisk har Stan Gordon og studiegruppen i deres kartoteker oplevelser, hvor væsener kan have dræbt kyllinger, revet bagpartiet af en St. Bernhardshund og flået et kæledyrs hals. Hvis disse hændelser er projiceret (materialiseret?) af en sådan ukendt kraft - invasioner fra andre virkeligheder - kunne tilsynekomsten af væsnerne med UFO-et ikke have været bedre udtænkt til at vække rædsel, ej heller kunne de have valgt et mere egnet emne end Stephen som deres Frankenstein*) til at frembringe et mere forudsigeligt resultat. Skønt et af væsnerne blev skudt, brød det ikke sammen, og der var intet håndgribeligt bevis på dets eksistens eller sår. Ulig de relativt sjældne eksempler med væsener, der lemlæster andre dyr, har studiegruppen ingen eksempler på, at mennesker er blevet såret. Måske ligner dette uforklarlige faktum de sælsomme hændelser, hvor det polske medium Kluski, under gode betingelser og med trænede observatører, materialiserede, påstås det, en stor rovfugl, en løve og en menneskeabe. Ligesom UFO-væsenerne havde disse hændelser også tilknyttede dunste, og på intet tidspunkt generede de nogen af dem, der var til stede ved seancerne[14]).

Den sensationelle, bizarre og eventuelt farlige betydning af sagerne med UFOnauter, som i dette tilfælde, gør det bydende nødvendigt at der udvises den største omhu og ansvarsbevidsthed, når man samler og rapporterer data.

Omhyggelig analyse af enhver beretning som Stephens er tvingende nødvendig for at fastslå, om der er en holdbar årsag-/virkningssammenhæng, eller om det er et tilfælde, et hidtil ukendt udtryk for snirklet psykopatologi, eller en hensigt fra »UFO-kraften«, som man ikke er opmærksom på eller ude af stand til at forstå på dette tidspunkt.

Det idémæssige indhold i advarslerne under tågetilstanden ligner mange rapporterede spådomme fra kontaktpersoner og kan, i Stephens tilfælde i det mindste, betragtes som en del af hans psykodynamiske make-up. Det er mere sandsynligt, at idéerne, som tilsyneladende kom fra Manden i Sort med leen, faktisk kom fra Stephen selv, da han blev konfronteret med den alvorlige trussel, liv-død, snarere end at de blev indpodet andre steder fra (UFO, osv.) I dette tilfælde er der tegn på det første og ikke meget på det sidste, andet end en lighed med de ofte gentagne dystre kontaktpersonspådomme, som bemærket af Keel[15]). Alle disse tilfælde med formodet profeti og an-

----

*) *Det må her bemærkes, at Frankenstein i gyserromanen ikke - som mange tror - er et uhyre, men derimod videnskabsmanden, der skabte det. - UFO-NYT red.*

dre psi-fænomener kan med udbytte studeres af en psykiater i psi og psykopatologi.

Tågetilstandsspådommen kan være en karrikatur eller projektion af Stephens ambivalens (had/kærlighed) overfor sin far og af hans ufortøvede indblanding i mange slagsmål med sejr eller nederlag, liv eller død på spil. Skildringen af godt og ondt trådte på dramatisk vis stærkt frem i denne grusomme hændelse. Det var, hvad Stephen så og hørte - ingen andre. Gruppen sloges med, delte og led af reaktioner på rædsel; derfor er det sandsynligt, at Stephens kosmiske dommedagsprofeti og frelse var en projektion af hans egen rædsel det øjeblik og fra tidligere følelsesbetonede oplevelser. Dette er mere sandsynligt, end den ubeviselige antagelse, at det havde direkte forbindelse med en ukendt kraft, der var knyttet til UFO-erne og væsnerne. Men hvem ved? Den sidste mulighed kan ikke fuldstændigt benægtes, når man tænker på de mange dokumenterede UFO-psi-tilfælde i verdenslitteraturen.

Måske svarer godtagelsen af denne antagelse til det ræsonnement, der går ind for ET-hypotesen, nemlig, at da fænomenet ikke kan forklares ved nogen kendt teknologi på planeten Jorden, må det komme fra en anden planet. Denne indstilling synes at lade de store og uigennemtrængelige muligheder for psi ude af betragtning. Det er analogt med det besnærende, men forkert udlagte ræsonnement, som psykiateren af og til benytter i sine konsultationer; for eksempel antages det fejlagtigt, at fordi der ikke er nogen »organisk« grund, såsom fysiske tegn, der omfatter patientens hjertekarsystem osv., så må årsagen være følelsesmæssig. Psykiateren stiller ikke en diagnose på noget negativt eller fravær af bevis. Han må have en plausibel række fakta, hændelser, reaktionsmønstre osv. ET versus UT - hvem ved?

Denne sag er kun en af mange, som Stan Gordon og Westmoreland Amts Studiegruppe har dokumenteret. Man kunne nok tage flere forskellige spændende aspekter op til overvejelse, men lad det være nok at sige, at denne sag viser (1.) den her og nu uudtalte fare for de vidner, som er involveret i en sådan oplevelse, (2.) måske meget mere farerne for dem som undersøger sådanne folk, (3.)det udfordrende behov for parallelle, psykiatriske undersøgelser, og (4.) et presserende behov for en dristig, men ansvarsfuld stilling til at finde ud af alt, hvad vi kan, om UFO/væsen-sammenhænge.

Noter og henvisninger til 2. del

10) Hill, D.: »Werewolf«, i Man, Myth, and Magic: An Illustrated Encyclopaedia of the Supernatural, Marshall Cavendish Corp., New York, 1970, Vol. 22:3008-3012.

11) En fascinerende beretning om varulven, som den overlever i nutidsmenneskets drømme, med ligheder til data i denne rapport, kan findes i en bog af en pioner inden for psykoanalyse og parapsykologi, Nandor Fodor,»NewApproaches to DreamInterpretation«, Citadel, New York 1951, kapitel 4, »Lycanthropy as a Psychic Mechanism«: pp. 146-159.

12) Overfladisk betragtet kunne hypnotiske studier, inklusive forsøg på regression (at føre den hypnotiserede tilbage i tiden) eller interview med sodium pentothal (sandhedsserum), se ud til at være tillokkende, men her kunne de ikke anbefales, fordi Stephen under sin samtale med studiegruppen, og også med mig, hyppigt viste tegn på at falde i trance, mens han mindedes visse aspekter i hændelsesforløbet med væsnerne og MIB (Men in black, hér den sortklædte skikkelse). Han måtte med magt kaldes tilbage til bevidsthed, og der var en tydelig fare for voldsomhed under de herskende betingelser og uden nogen mulighed for efterfølgende behandling osv. Uden at have statistisk signifikans er det et mærkeligt faktum, at fem fremtrædende mandlige kontaktpersoner, som jeg har studeret eller kendt noget til, alle var utilnærmelige personer. De syntes alle at være i glimrende fysisk form og den type mennesker, som ikke er til at løbe om hjørner med. De syntes alle at have anlæg for mekanik (d.v.s. kunne reparere motorer osv.) og de var meget dygtige til at bruge skydevåben; og på nær een havde de haft tidligere oplevelser med, hvad man kan betragte som vidtgående voldsomhed (se Flying Saucer Review særnummer nr. 2: Beyond Condon: 46-52. juni 1969; The Journal of the Medical Society of New Jersey, vol. 66 (nr. 8.): 460-464, august 1969; Flying Saucer Review særnummer nr. 3: UFO Percipients: 20-27, september 1969; Fly-

ing Saucer Review vol. 18 (nr. 4): 6.Juli-august 1972).

13) van Paassen, Pierre: Days of Our Years, Hillman-Curl, Inc., New York, 1936, pp. 248-251. Angående yderligere beslægtede fænomener og henvisninger se Schwarz, B.E.: »Human-Animal Paranormal Events«, Journal of the American Society of Psychosomatic Dentistry and Medicine, vol. 20 (nr. 2): 39-53, 1973.

14) Fodor, Nandor: The Unaccountable, Award Books, New York 1968, pp. 121-125.

15) Keel, J. A.: Operation Trojan Horse, G. P. Putnam Sons, New York 1970.

Flying Saucer Review, vol. 20, nr. 1, 1974./B.S.

UFO over atomkraftværk

To veteraner inden for politiet - begge med tusindvis af flyvetimer bag sig i forsvaret - fortæller, at de observerede et skinnende, rugby-boldformet UFO svæve over en atomkraftstation i Maine, USA. Mens de forbløffede betjente holdt øje med det gennem en kikkert, skete følgende:

Objektet hang ubevægeligt ca. 350 meter over kraftstationen - og fór så pludselig lige opad til ca. 4500 meters højde, det begyndte at lyse i skinnende farver og strøg derefter i en stor bue fra nord til syd; det udsendte to mindre UFO'er, som fulgte efter »moderskibet« i et par minutter, før det igen vendte tilbage til det. Derefter accelererede UFO'et voldsomt opefter . . . og forsvandt.

»Det var fantastisk . . . simpelthen utroligt,« fortalte betjent William Medary fra Cumberland County's politi. »Det var ikke et fartøj her fra Jorden - det er jeg helt overbevist om.«

Det uforglemmelige tilfælde fandt sted den 24. september 1974 ved 21-tiden nær Brunswick. Betjentene Medary og Walther Butcher patruljerede i et tyndtbefolket område på Bailey Island, lige over for Wiscasset Atomkraftværk - et af statens største kraftcentre.

»Walter så tingesten først. Den hang der bare ubevægelig. Vi iagttog den i adskillige minutter, og så pludseligt steg den lodret op, uden en lyd, men med fabelagtig hastighed - op til ca. 4500 m's højde.« Medary og Butcher iagttog UFO'et gennem en kraftig kikkert. »Da den nåede højest op, begyndte et rødt lys at gløde midt på objektet. De grønlige lys ved enden af objektet begyndte at pulsere. Det var formet som en rugby-bold og havde et metallisk udseende,« fortalte Medary.

»Det må have været på størrelse med en jumbo-jet - eller endda endnu større,« erindrede Butcher, »jeg kunne ikke tro mine egne øjne, men jeg tror på det nu.« Medens de to betjente tryllebundne iagttog fænomenet, syntes to mindre lys at frigøre sig fra det store objekt. Objektet foretog et stort sving i en bue hen over den klare nattehimmel med de to små lys efter sig. »Derefter så jeg tydeligt de to små objekter entre tilbage i det store. Derefter strøg tingesten lodret tilvejrs og forsvandt af syne.«

Betjentene kontaktede via radio politiet i Brunswick, hvor Harold Page hurtigt kontaktede Brunswick's Flådeluftbase og bad om et radarcheck på det pågældende område. Intet viste sig imidlertid på radaren.

Kilde: The National Enquirer 8/7-75

/Fl.A.

UFO-aktivitet

i Danmark

Februar 1947: Observatøren, som dengang var 39 år, kommer en februar morgen kl. 06.10 kørende i nærh. af Tune landbrugsskole (2630 Tåstrup) mod syd med sin mælkevogn forspændt to heste. Pludselig dukkede et objekt op i østlig retning og passerede syd om køretøjet med kurs mod vest i ca. 100 meters højde og i en tilsvarende afstand. Observatøren, som stod på sit åbne køretøj, beretter:

Hestene blev meget forskrækkede, og de standsede op med et ryk. Da objektet passerede, bemærkede observatøren, at der på den forreste del af det skiveformede objekt (diskos) var et rundt vindue, bag hvilket han så en person med hjælm på hovedet.

Objektets farve beskrives som mat søgrønt, og dets spidse hale, som fulgte objektet, lyste i alle regnbuens farver. Fra objektet hørtes en stærk susen eller fløjtende lyd. Objektet forsvandt bag den vestlige horisont. Observationen varede kun i få sekunder. Da observatøren efter nogle få kilometers kørsel nåede frem til Tune Mejeri, erfarede han, at det personale, som var ved at læsse mælkejunger, havde observeret objektet i den retning, hvor han kom fra. Næste dag læste han i aviserne om en UFO-observation i Kastrup, hvor et objekt med stor hastighed havde passeret fra øst mod vest, umiddelbart før hans egen observation. Selv underrettede han ikke aviserne om sin oplevelse. Først da han i sommeren 1975 læste en udtalelse om, at UFO'erne kun var plasmafænomener, fandt han det betimeligt at underrette UFO-rapportcentralen.

Vejrforhold: klart, vindstille og mørkt.

E.S.: *Skulle nogle af vore læsere være i besiddelse af avisudklip om UFO'er i 1947, specielt omkring februar måned, vil vi være meget taknemmelige for at høre, om der findes noget i forbindelse med denne observation.*

Fra tiden før 1958 har vor avisudklipscentral desværre kun materiale i begrænset omfang, og vi er derfor meget interesseret i at komme i forbindelse med de af vore læsere, som ligger inde med noget fra årene før 1958.

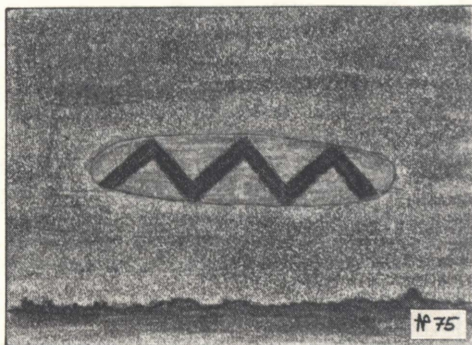
X.P.

27. september 1954: (måske 1955): Kl. 01.00 kommer en filmfotograf kørende i bil ad Tåstrup Landevej ved Ishøj ca. 5 km syd for Tåstrup (2630).

Vejret er klart, vindstille og mørkt.

Observatøren beretter:

»Pludselig så jeg gennem venstre vindue »et eller andet«. Jeg standsede så hurtigt som muligt, slukkede lyset på bilen og standsede motoren. Objektet var nu lige over vejen, men delvis dækket af vejtræerne. Jeg sprang over grøften, hvor en stor flyvende genstand kom frit tilsyne. Dens fart var ca. 75 km/t, højden 75 meter, og afstanden fra hvor jeg stod var 150-200 meter. Det var en meget mørk aften, helt vindstille, og der hørtes en svag lyd som fra svævefly, en sagte hvislen. Genstanden var svagt orange/gylden, og det virkede, som om

den var enten indirekte oplyst eller gennemsigtig, med sort zig-zag-stribe som silhouet af en brokonstruktion.

Da den fjernede sig bort fra mig i østlig retning forsvandt det synlige lys fra siden, og set bagfra var den mørk, men til gengæld havde den her en udblæsningsåbning på ca. ½-1 meter i diameter. Det var som at se ind i en rød ovn, men farven virkede mere blå-rød i modsætning til en alm. ovns farve (orangerød). Jeg fulgte den røde farve i ca. 2 minutter. Da dens bagside med udblæsningen blev synlig, steg lyden lidt til en meget svag buldren. I øvrigt var udblæsningens farve svagt pulserende, men der var ingen ild eller røg at se uden for genstanden. Da den var ca. 6 km væk, steg den tilsyneladende meget kraftigt, gik ca. 100 m til højre, og så lidt op igen, men det kan skyldes øjentræthed.«

Observatøren fortsætter senere sin beretning:

»Da genstanden var forsvundet syd om Amager, kørte jeg ind til politistationen i Tåstrup og spurgte den vagthavende, om han havde fået opringninger om observationer af flyvende tallerkener. Det var ikke tilfældet. Fra politistationen ringede jeg til kontroltårnet i Kastrup og spurgte, om der var flyaktivitet på dette tidspunkt (indenfor den sidste halve time). Det var ikke tilfældet. Jeg spurgte, om de havde set noget på deres radar, men det havde de ikke. Jeg oplyste naturligvis om, hvad jeg havde set. Derudover fortalte jeg kun om oplevelsen til mine forældre, da jeg kom hjem, men ikke til aviserne, da man på det tidspunkt nemt kunne blive til grin, hvis man fortalte om, at man havde set den slags.

Morgenaviserne bragte intet om det, men i den efterfølgende dags avis (fra den 28/9) – vistnok Berlingske Tidende – stod der, at der aftenen før var blevet set »en flyvende cigar« over syd-Sverige. Kurs og tidspunkt for passagen passede med den anslåede fart, ca. 75 km/t.

Jeg var naturligvis nu blevet interesseret i, hvad det kunne være, jeg havde set. Genstanden var særdeles nærværende og bastant. Det er 100% udelukket, at der kunne være tale om f. eks. Månen, halvt set gennem skyer, balloner, reflekser eller luftspejlinger af fjernt tog eller lignende. Jeg spurgte senere en mand fra flyvevåbnet, om der kunne tænke sig at optræde løsrevne flyveslæbemål af dette udseende, men det blev betragtet som udelukket. Genstanden bar ingen præg af lovbefalede lanterner. Jeg havde på det tidspunkt netop været gennem teorien til privatflyvercertifikat og kendte reglementet. I det hele taget har jeg brugt den skeptiske indstilling til observationen, men intet af det, jeg kan forestille mig, det kan være, passer ind i billedet af det, jeg faktisk så.

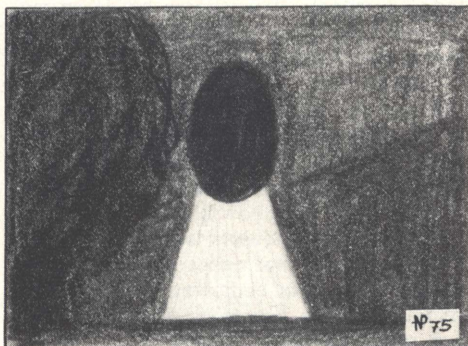
I øvrigt har jeg ved senere passage af stedet, som jeg p. gr. af mørket kun har kunnet stedfæste omtrentligt, set, at der på det sted, hvor jeg mener, genstanden passerede, netop befinder sig en højspændingsledning. Jeg har senere læst, at UFO'er meget ofte følger højspændingsledninger, hvad grunden så kan være.

Ved et tilfælde så jeg i en gammel avis, at der netop 2 år tidligere var set en tilsvarende flyvende genstand over Sjælland, og igen 2 år efter min observation blev der observeret en tilsvarende genstand over syd-Sjælland.

Observationstid: ca. 2 minutter.

Også i dette tilfælde er vi interesserede i at høre, om nogen ligger inde med de omtalte avisudklip – eller evt. har tid til at »gå på opdagelse« i aviserne fra disse år.

31. januar 1975: Mellem kl. 19.30 og 19.45 kommer en ung pige kørende på cykel ad Rosenkildevej mod sit hjem på Kierulfsvej i 4200 Slagelse. I en afstand af mellem 30 og 50 meter ser hun pludselig til højre for sig et rundt,

mørkt objekt, hvorfra der stråler et kegleformet, blændende orange lys ned mod jorden. Hun bemærker, at hele »Ringparken« bliver stærkt oplyst.

Objektet, hvis diameter af observatøren anslås til at være 4 meter, bevæger sig med en hastighed af 30 km/t lige over nogle trætoppe. Dets bevægelser er mærkeligt hoppende, til tider med tilbagegående bevægelser. En kraftig susen høres fra objektet.

Observatøren beretter, at hun følte sig forfulgt af objektet og blev meget angst, hvilket hendes fader også bemærker, da hun når hjem. Efter at objektet har fulgt hende over en strækning på ca. 200 meter, forsvinder det med stærk fart og i lav højde mod øst.

Vejret var mørkt og vindstille.

13. april 1975: ca. kl. 21.20. På Margrethevej i 2960 Rungsted Kyst er der en dame som opholder sig på trappen foran hoveddøren til villaen, da hun i nord-nordøstlig retning bag de øverste grene af nogle rønnebærtræer i en have på den modsatte side af vejen får øje på et skærende hvidt objekt, som svæver ca. 5 meter over jorden. Afstanden til objektet er ca. 20-30 meter, og dets størrelse ca. 1-1,5 meter.

Observatøren beskriver det som lignende en fyrværkerisol af kæmpeformat. Objektet begynder nu at flytte sig mod højre i en zig-zag kurs, hvorpå det foretager en lodret cirkelbevægelse, står stille et øjeblik for derefter at bevæge sig i en svagt stigende bane mod øst samtidig med, at det accelererer jævnt. Tilsidst øges såvel stigning som hastighed betydeligt, og objektet forsvinder mod nordøst. Under observationen, som varer ca. 2 minutter, forandrer objektet farve fra hvid til gul og derefter til rødgul (orange). Observatøren havde en meget mærkelig fornemmelse: »at det så mig«, men at der alligevel var tale om noget teknisk. Lyd hørtes ikke.

På samme tid, nemlig fra kl. 21.00 til 21.20 og fra kl. 21.25 til 21.30 iagttager en anden dame, som også bor på Margrethevej i Rungsted 2 runde, konstant og stærkt lysende gule objekter med kurs henholdsvis fra nordøst mod syd og fra nordvest mod syd. Afstanden til disse objekter har observatøren dog ikke været i stand til at bedømme, men i alle tilfælde var denne betydelig større end i den først refererede observation.

Endvidere er der i Hillerød to personer på Hillerødholmsallé, som fra kl. 21.15 til 21.30 og fra kl. 21.20 til 21.32 observerer 2 ligeledes runde, konstant og stærkt lysende gule objekter. Det første, hvis størrelse angives til 5-krone-stort, bevæger sig fra syd mod øst i højde med hustagene. Afstanden til det er beregnet til ca. 200 meter.

Det andet objekt er 1-kronestort og har retning fra syd mod nord og slukker pludselig i en højde af 300 meter lige over observatørerne. Ved ingen af de sidstnævnte observationer fra Rungsted og Hillerød hørtes der lyd fra objekterne.

Vejret den pågældende aften: klart, vindstille og mørkt.

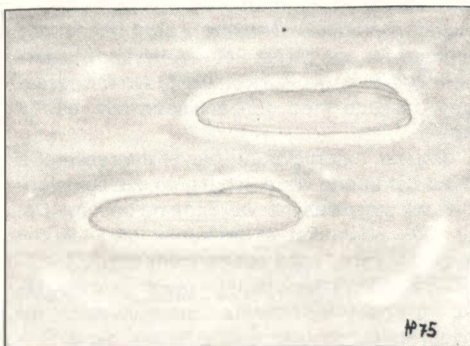
E.S.: *Samme aften var der fra kl. 21.38 UFO-alarm i Sorø området og fra kl. 23.37 ved Køge.*

4. oktober 1975: Kl. er ca. 14.00 da en fotograf kommer kørende i bil på Holbækvej mellem 4000 Roskilde og Svogerslev.

Observatøren beretter:

»På vej hjem i bil ser jeg to genstande flyve langsomt fra øst mod vest i 3-400 meters højde parallelt med min kørselsretning. Tror først. det er et fly.

Samme eftermiddag skulle jeg fotografere 3 Metropolitan over Tune lufthavn. Troede først, det var dem, der var på vej ud, men ser, at der mangler een, altså var det ikke dem. Bemærker samtidig mangel på vinger og undrer mig over det skinnende udseende. Stopper derefter op for at fotografere tingene, holder dem for øje, mens jeg tager min fototaske frem, men inden jeg når at fotografere, opløses tin-

gene for øjnene af mig uden lyd eller andet, - nærmest som en sæbeboble. Afsøger derefter området med min telelinse uden at observere yderligere.«

Observationen har da varet et minut.
Observatørens vurdering af

objekternes hastighed: 90-100 km/t
objekternes størrelse: 30-40 meter
objekternes afstand fra observatøren:
ca. 300 meter.

Objekternes form var oval med en overbygning på den bageste del. Deres overflade var konstant sølvblank og virkede blændende. Uden om objekterne sås en lysende korona.

Objekterne blev set med en letskyet himmel som baggrund, og lyd hørtes ikke.

7. oktober 1975: I. Observationsstedet er 5580 Nørre Åby. Fra kl. 20.30 til ca. 21.15 observerer en dame, at der i østlig retning mellem 25 og 30 graders højde manøvrerer to objekter.

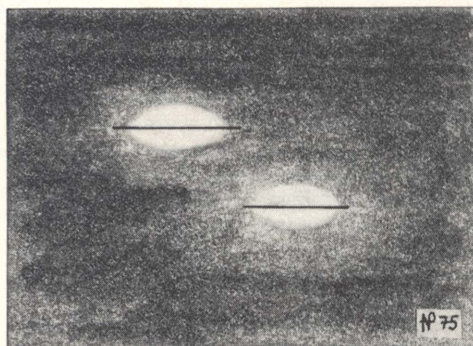
Observatøren beskriver dem som: »to stærkt lysende kugleagtige tingester«.

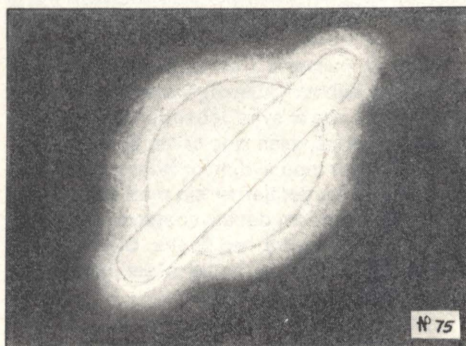
Under observationen var det stormvejr, og lyd kunne ikke høres. Der var vidner til observationen, fruens mand og børn.

II. Fra kl. 20.45 til 20.50 er der en mærkelig hændelse ved Overby på 4583 Sjællands Odde, hvor en 13-årig pige kommer løbende på Oddenvejen, da hun fornemmer hvidt lys ude til venstre og ser noget »eksplodere« 1 km længere fremme. Bemærker så et stort gult lys, som kommer »hakkende« ned, flyver hen over marken for derefter at slukkes. Samtidig høres en dyb summen. Lidt efter får hun øje på to klare hvidtlysende objekter, hvoraf det ene er meget stort. Et øjeblik efter »eksploderer« de begge lydløst, hvorefter alt er væk.

En undersøgelse af markerne gav intet resultat.

9. oktober 1975: Kl. 19.15 kommer en dame kørende i bil fra Sanderum mod Fruens Bøge (5000 Odense), da hun i syd-sydvest i 30 graders højde får øje på et hvidgult objekt som vist på tegningen:

»De kom og forsvandt i ca. runde bevægelser. Farven var stærkt rødgul og oplyste et stort område. Når de lyste, sås en mørk vandret linie, som skar igennem objekterne. De forsvandt pludselig, som når man slukker det elektriske lys.«

Objekternes størrelse, beregnet af observatøren, angives som værende mellem 1-krone og 5-krone stort. Derimod var fruen ikke i stand til at sige noget om objekternes hastighed eller deres afstand fra observationsstedet.

Uden om objektet ses en lysende korona i samme farve. Objektet bevæger sig tilsyneladende mod venstre, men damen, som på det tidspunkt kører med en hastighed på 20 km/t, kan dog ikke med sikkerhed sige, om dette er tilfældet.

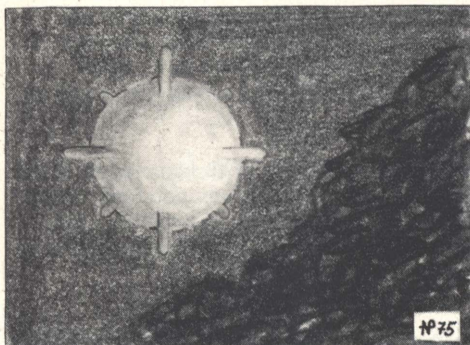
Efter 1 minut slukkes objektet pludselig.

Vejret var klart og mørkt.

11. oktober 1975: I. En dame med bopæl i Pedersborg (lige nord for 4180 Sorø) opholder

sig kl. 18.20 i sit køkken, hvor der er vindue mod nord. Hun får øje på et kraftigt, konstant lysende hvidgult objekt, som med en hastighed på 5-10 km/t bevæger sig i en vandret bane fra nord-nordvest mod øst-sydøst.

Observatøren løber straks ud i gården, hvor hun igen får øje på objektet, som målt i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger er tiøre stort. Hun bemærker, at det har form som en kugle, og at det har nogle udvækster jævnt fordelt hele vejen rundt. Udvæksterne har samme farve og lysstyrke som selve objektet.

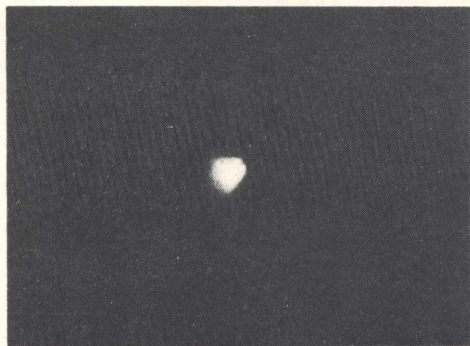
Objektet passerer i en afstand af 100-200 meter bag naboers huse og træer. Da objektet et øjeblik er ude af syne, løber hun ind gennem huset, finder på vejen sine briller og fortsætter ud på altanen mod syd, hvor hun nu igen kan se objektet. Da det fjerner sig mod øst-sydøst, ser det ud, som om det bliver større, og samtidig skifter farven fra rød til lilla. Objektet forsvandt kl. 18.26 bag nogle træer langs den nedlagte Sorø-Vedde bane.

Lyd hørtes ikke.

II. Et øjeblik efter, fra kl. 18.34 til 18.35 observerer en herre i Frederiksberg, lige syd for Sorø, i nord, 14 graders højde'en kuglerund hvidtlysende genstand, som med en hastighed af 50 buegrader pr. minut bevæger sig mod øst.

Afstanden til objektet bedømmes til ca. 1 km.

Observatøren var hurtig i vendingen og fik fotograferet objektet, inden det forsvandt i 15 graders højde i øst - bag en nærliggende skov.

Film: Tri-X. Forstørrelse: 26,6 gange. Objektiv: Tele, 1,7x. Blænde: 2. Eksponering: 1/30 sek., stativ, trådudløser. Afstand: uendeligt. → flyveretning.

Observatøren slår alarm kl. 18.35 til Vestsjællands Alarmeringscentral 03 - 58 44 15 og 03 - 58 41 74.

Ved begge observationer betegnes objektets flyvning som rolig i en vandret bane, og lyd hørtes ikke.

III. stadig **11. oktober 1975:** Kl. ca. 19.35 observerer en dame, som opholdt sig på 4245 Omø i Storebælt (ca. 8 km sydvest for Stigsnæs) i 5 sekunder et 5-kronestort kuglerundt objekt i nordvestlig retning, 30 graders højde. Objektet kom svævende roligt i samme højde mod øst, først lysende svagt lyserødt, for derefter pludselig at blusse op med et kraftigt hvidt lys, samtidig med, at det blev større og mere udflydende.

Pludselig slukkedes det, og der var intet mere at se.

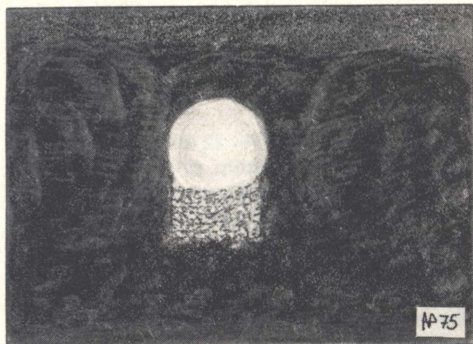
Lyd hørtes ikke.

Observatøren har ved hjælp af forskellige referencepunkter beregnet objektets synlige banelængde til 15 km.

Vejrforholdene den 11. okt. 1975: Klart, vindstille, mørkt.

18. oktober 1975: Kl. ca. 22.45 kommer en dame og en herre kørende ad hovedvej 9 i sydlig retning. Lige før de når Kirkebyskoven, 6 km nord for 5700 Svendborg, bliver de opmærksom på et meget stærkt blå-hvidt lys

inde til højre. Da de ser nærmere efter, viser det sig at være et rundt objekt, som står stille inde over en grusgrav.

Afstanden til det er ca. 150 meter.

De bemærker, at objektet, hvis diameter de anslår til ca. 1 meter, svæver foran nogle træer. Under objektet ses nogle røde og grønne gnister, som går op og ned. Selve objektet er konstant lysende.

Føreren af bilen sagtnede farten, men efter ca. 10 sekunders forløb forsvandt objektet pludseligt, ligesom en el-lampe der slukkes.

Observatørerne forklarer, at de begge blev lidt bange og derfor ikke havde lyst til at foretage en nærmere undersøgelse af stedet.

På grund af motorstøjen var de ikke i stand til at konstatere, om objektet gav nogen lyd fra sig.

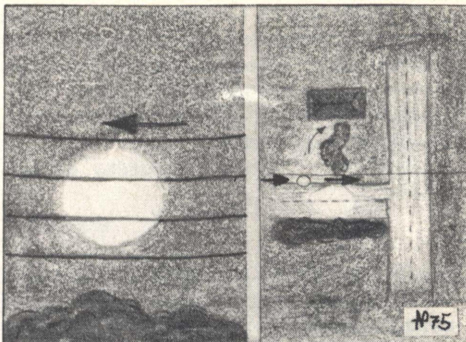
Vejrforhold: Klart, vindstille og mørkt.

27. oktober 1975: Fra 6840 Oxbøl berettes:

»Kl. ca. 0.30 kiggede jeg tilfældigt ud ad vinduet og så en forskræmt kat komme strygende forbi vinduet. Da jeg så efter, hvad der havde skræmt den, opdagede jeg et rundt, orangefarvet objekt.

Objektet bevægede sig langs vejen i højde med de elektriske ledninger, der går langs denne. Det så ud, som var det umiddelbart bag disse. Træer og huset på den anden side af vejen var bag ved objektet.

Objektets størrelse kunne bedømmes ved hjælp af ledningerne, idet objektet gik fra midt i øverste mellemrum til midt i nederste. Kun de 4 kraftige (øverste) ledninger var synlige, og

objektet fulgte dem som trukket efter en snor.

Objektet kom til syne i den ene vindueskarm og bevægede sig med ca. gå-fart, indtil det pludselig forsvandt 10–15 meter senere, ca. vinkelret ud for huset. (Her går ledninger tværs over vejen).

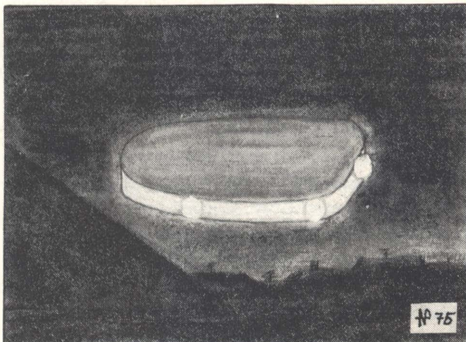
Der hørtes ingen lyd under observationen.

Afstanden fra huset til vejen er ca. 30 meter.

Objektet virkede massivt og kugleformet, det strålede ikke, men har muligvis alligevel lyst en del, da ledningerne var klart synlige. Det er de ikke normalt, til trods for neongadelys i nærheden.«

X.P.

29. oktober 1975: Kl. 17.25 kom en dame gående på det vestlige fortov i Vendersgade i 7000 Fredericia. Da hun er ud for Michaelis Kirke, ser hun op på kirkeuret og får da øje på et ejendommeligt, lydløst objekt, der har kurs fra vest mod øst. Objektet, hvis form minder lidt om underdelen af et strygejern, er gråt og kanten hvid.

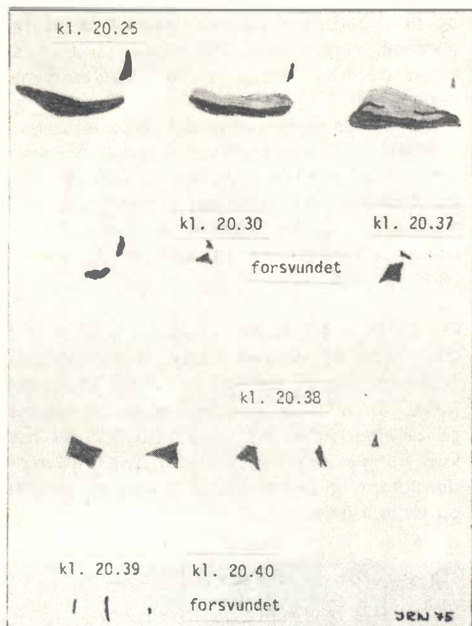
På kanten ses tre konstant stærke lys, som fruen mener er grønne. Størrelsen af objektet angives som en-krone-stort (målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm).

Objektet er kun synligt i ca. 3 sekunder, forsvinder så bag hustage.

Vejrforhold: Overskyet, vindstille og tusmørke.

B.E./X.P.

8. november 1975: Kl. 20.25 får en dame, som bor ved Egeparken, 2670 Solrød Strand, ved at betragte den skyfri aftenhimmel, får øje på et middelt lysende orange lysfelt i sydvestlig retning, 45 grader oppe:

Observatøren beretter:

»Det stod mig straks klart, at her var tale om noget usædvanligt, og blyant og papir blev hentet i en fart. Som skitsen viser, er der her nedtegnet den forandring, der skete med det lysende objekt, som på et tidspunkt forsvandt for igen at vise sig, men dog i noget mindre størrelse. Angivelsen af størrelsen på objektet er naturligvis det største omfang, objektet havde. Hvordan og hvor længe objektet havde været på himlen, er jeg ikke i stand til at oplyse om, men min observation af objektet varede i 15 minutter.«

Det bemærkes, at det lysere felt på objektet (koronaen) har en lysorange farve.

Lyd hørtes ikke. Vejret: mørkt, men klart.

Ejner Nielsen/XP

12. november 1975: Kl. 22.00. En skoledreng i 4500 Nykøbing Sj., som cykler ad Mosbyvej mod øst, får i syd øje på et kuglerundt og skinnende rødt objekt, hvis størrelse er som 3/4 af Månen.

Objektet bevæger sig mod sydvest, hvor det står stille eller daler lidt. Samtidig skifter det farve til orange og form til firkantet, hvorefter det pludselig slukkes.

Observationen varede kun 6-7 sekunder, men det var nok til, at drengen blev ret forskrækket.

14. november 1975: En ældre mand i 4500 Nykøbing Sj. kommer kl. 01.30 ud i sit køkken, hvor han gennem et vestvendt vindue får øje på en stor kuglerund genstand, ca. 1½ gang Månens størrelse. Rapportøren beretter: »Den stod stille mellem hustag og træer, men længere borte. Den drejede langsomt om sig selv flere gange - stadig hængende samme sted - mindst 10 min. den drejede både i lodr, vandret og diagonalt plan (vist med en flad tallerken). Jeg havde tydeligt indtryk af, at den lignede en flad tallerken med den lysende hvælvede side opad, og den var flad og helt sort i bunden, idet lyset forsvandt og kom igen som hurtigt skiftende månefaser under drejningerne. Jeg er ikke sikker på, at farven var konstant rød, men mener, at den gled over i orange farve på slutningen af observationen. Jeg stirrede »lamslået« på fænomenet og turde ikke gå ud. Pludselig forsvandt UFO'et - som om lyset blev afbrudt på en kontakt. Jeg blev stående yderligere ca. 15 minutter, men så ikke mere.«

Objektets lys beskrives som stærkt og konstant.

Observationens varighed: 10 minutter.

Vejrforhold: Diset og mørkt.

16. november 1975: Kl. 20.35 opholder en mand sig på hjørnet af Kongevejen og Wiener-

vej i 2830 Virum, da han i nord-nordvest, 30 graders højde, får øje på et mærkeligt objekt, der minder om en gennemhullet tromle med hvidt lys indeni. Objektet roterer vinkelret på sin flyveretning, hvorved der fremkommer en blinkende effekt. Objektets hastighed anslås til 200 km/t, størrelsen til 20 meter og afstanden fra observatøren ca. 1 km.

Observationen, som varer 5 minutter, overværes af konen og datteren.

Objektet forsvandt i nord-nordøstlig retning i 15 graders højde.

Der er ikke noget at sige til, at observatøren i sin rapport bemærker: »De ovennævnte afvigelser fra observation af almindelige flyvemaskiner vakte min opmærksomhed.«

Vejret: klart, let vind og mørkt.

21. november 1975: Ca. kl. 13.20 kommer en dame i 5000 Odense gående over en parkeringsplads, da hun bemærker to damer, hvoraf den ene peger op på himlen, idet hun siger til den anden: »Prøv at se der!« Da hun har passeret de to damer, kigger også hun selv op på himlen og får da i vestlig retning, 60 graders højde, øje på en mat sølvgrå genstand. Tror først, at det er to tætflyvende ting, men da de kommer nærmere, kan hun se, at de hænger sammen.

På observatørens skitse af objektets form ses to vandret liggende sammenhængende halvskåle med den flade side nedad, den højre halvskål lidt mindre end den anden. Objektet flyver fuldstændig jævnt med samme hastighed i retning mod nord, hvor det foretager en drejning. Efter drejningen syntes objektet at blive rundt. Derefter forsvinder det, ligesom om det smeltede sammen med himlen.

Der hørtes ingen lyd. Vejrforholdene: Klart til letskyet, let vind og lyst.

21. november 1975: Kl. ca. 16.30 kommer to herrer kørende i bil på hovedvej A4 mod øst. Ud for Tuse Kirke, 6 km vest for 4300 Holbæk, får de i nordøst, ca. 20 graders højde, øje på en aflang, stærkt hvidtlysende genstand, som bevæger sig ind over Holbæk by i sydvestlig retning. På genstanden, som er cigarformet, ses flere, omend ikke klart adskilte lys, der udsender et hvidt, noget flimrende lys. Efter at de havde observeret objektet i ca. 5 minutter, under hvilken det havde bevæget sig ind over Holbæk, forsvandt det ganske pludseligt i sydvest, omtrent som når man slukker for det elektriske lys.

Vejret: ganske klart og mørkt.

22. november 1975: I. Kl. 17.37 er der UFO-alarm fra Sorø-området, hvor flere objekter er set manøvrere i området. Fyn og det meste af Sjælland alarmeres.

Ved Knudstrupgård, ca. 5 km sydøst for 4180 Sorø kommer kl. ca. 19.00 en ung mand, som var alarmeret på walkie-talkie, kørende på knallert, da han i sydlig retning får øje på et gulligt objekt, som bevæger sig i østlig retning. Han kører efter det, men da objektet accelererer, opgiver han og vender om. Da han har kørt ca. 500 meter, får han igen øje på objektet gennem bakspejlet. Han stopper op, vender sig om og opdager, at objektet nu er blevet meget stærkere i lyset, og det er også meget tættere på ham. Mens han står og betragter objektet, som nu står helt stille i østlig retning, ser han pludselig, at et orange objekt tændes højt oppe og at det kommer strygende ned mod det stillestående objekt. Her flader det ud og stopper hurtigt op, således at det står lidt til højre for det første. De blev stående således i forhold til hinanden et stykke tid, hvorefter de begyndte at bevæge sig, det første mod vest med en hastighed af 10-20 km/t, det andet mod syd. Observatøren skyndte sig nu hjem for at få en til at køre efter det i bil. De kom også afsted, men desværre var begge objekter forsvundet . . .

Observationstid: 5 minutter.

II. Fra kl. 19.04 til 19.07 observeres ved Svenstrup gods, ca. 1 km vest for 4140 Borup i nord-nordøst, 14 graders højde to tilsyneladende kugleformede hvide objekter. Betragtet gennem kikkert (20x50) forblev de kuglerunde, men der bemærkedes en masse forskellige farveflimmerskift henover det hvide.

Observatøren fik tid til at fotografere objekterne: *se næste side.*

Da filmen var fremkaldt, viste der sig at være et objekt mere, noget lavere end de andre. De to førstnævnte objekter forsvandt hver for sig

Øverste genstand – → flyveretning.

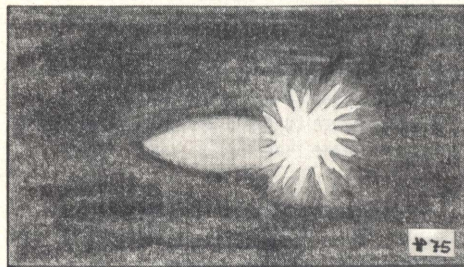

Nederste genstand – → flyveretning.

Begge billeder optaget med telelinse, 1,7x og forstørret 26,6 gange.

henholdsvis i syd-sydøst bag Borup by og i øst bag træer. Objekternes hastighed anslået til 100-150 km/t og afstanden til dem måske 2 km. Observationstid: 3½ minut.

III. Kl. 19.05 til 19.16. På grund af UFO-alarmen er to personer i Odense ude for at observere, da de i syd, 30 graders højde, får øje på et objekt med en meget dybrød farve, kun periodisk synligt. De bemærker, at der fra objektet kommer uregelmæssige skarpe og svagere hvidgule blink.

Den ene observatørs datter beretter om TV forstyrrelser samtidig med observationen. Objektet havde en lige bane mod øst, hvor det forsvinder i 30 graders højde bag høje træer.

Objektets hastighed anslået til 75-100 km/t.

X.P.

IV. Kl. ca. 19.10 er der ved 4640 Fakse en observation på kun 6-7 sekunder. En gårdejer, som betragter aftenhimlen, observerer i zenith 8 blegrøde til violette objekter i kileform bevæge sig hurtigt mod syd. Formationen beskrives således: 1 objekt i spidsen, 3 til venstre og 4 til højre. I venstre side mangler nr. 2 eller 3 (altså en tom plads i rækken). Objekternes størrelse angives med nogen usikkerhed som en ært (målt i udstrakt arm . . .), dog med den tilføjelse, at størrelsen dækker både objekternes stærke lyskilde i midten og den middellysende korona udenom.

Efter at have bevæget sig mod ret syd befinder objekterne sig ca. 25 grader over horisonten, hvor de pludselig forsvinder.

E.N./X.P.

V. Kl. 19.55 opholder to damer sig på Vigerslev Allé ud for HB-butikken i 2500 Valby, da de i vestlig retning, 5 graders højde får øje på et lysende objekt, som pludselig dukker op bag et træ. Træet ses i silhouet med objektet som baggrund. Objektets form beskrives som »en skæv firkant« med runde udflydende hjørner. De øverste 4/5 af objektet lyser som rødglødende jern, der lige er taget ud af ilden. Den nederste femtedel er gultlysende, og inden i dette lys ses et endnu stærkere gult lys i bevægelse. Objektet bevæger sig først langsomt opad, derefter forøger det hastigheden, indtil det igen står stille. Herunder skifter det form til rund, og farven til gul, samtidig med at det bliver mindre og mindre og ses tilsidst som en stor stjerne i sydvest. Derefter fortsætter det i små korte ryk mod syd-sydvest for tilsidst helt at forsvinde i ca. 50 graders højde. Observatørerne mener, at afstanden til objektet, da de først så det, må have været ca. 500 meter, men deres angivelse af dets størrelse er tilsyneladende usikker.

Månen blev set lavt på himlen til venstre for observatørerne. Observationstid: 10 minutter. Med hensyn til objektets form og lyset, som bevægede sig i bunden, henviser observatø-

rerne til UFO-NYT nr. 4, 1975, side 144, observationen den 2. maj 1975. Dog har de ikke konstateret, om det objekt, de så, var cylindrisk.

VI. Fra kl. 21.15 til 21.25 er ved Lille Bøgeskov-Bjernede, ca. 5-6 km nordøst for 4180 Sorø et ægtepar, som har en observation, og hvor manden beretter følgende:

»Fire klartlysende orange objekter kom meget stille glidende fra sydvest, 15 graders højde, mod nordøst. De holdt samme fart, ca. 40 km/t og afstand (som perler på en snor med ca. ½ km's afstand). De tre første fortsatte ud af syne i nordøst i løbet af 10 minutter. Den bageste drejede lidt nordlig og dykkede stille ned i Lille Bøgeskov, flammede voldsomt op som et par billygter - derefter så jeg den ikke mere.«

Afstanden til objekterne mellem ½ og 2 km. Objekterne tilsyneladende lydløse.

Vejrforhold den 22. nov. 1975: Klart, vindstille eller let vind, minus 3 grader C. og mørkt.

Efterskrift: *UFO-alarmen varede til langt over midnat, og meldingerne var talrige. Ganske vist var det langtfra UFO'er altsammen, men der kom en del meldinger, som der burde være skrevet rapporter om. Jeg er nok klar over, at influenzaen har hærget blandt vore observatører og alarmeringsfolk, men nu i skrivende stund er der gået een måned siden det var den 22/11.*

Der må bestemt have været mange andre medvirkende årsager til de manglende rapporter!! Bl. a. den med soldaten, som skulle have fri til sin bedstemoders fodboldkamp!!

Så skyd da for s . . . . !

X.P.

23. november 1975: En dame og en herre er mellem kl. 06.00 og 06.30 på vej i bil mellem Rørholt og Ulsted i Vendsyssel (ca.22 km østnordøst for 9000 Aalborg). Da de er ved at dreje ind på Gettrupvejen, ser damen, at der foran dem i nordøstlig retning og i en afstand af ca. 300 meter befinder sig et kuglerundt hvidt objekt, hvis lys er konstant og stærkt, dog uden at blænde. 10 meter inde på Gettrupvejen standser de for at iagttage det, og her får de også øje på objektet, som nu befinder sig til højre for dem. Damen ruller nu vinduet ned for at få vished for, at det ikke er en spejling fra instrumentbrættet i højre siderude, hvilket det viser sig ikke at være. De betragter begge det stillestående objekt, som indtil nu »har holdt sig fast i trætoppene« i ca. 20 meters højde.

Objektets størrelse anslår de til at være ca. 1 meter i diameter. Efter at observationen har varet ca. 5 sekunder, begynder objektet at bevæge sig mod syd med en hastighed på omkring 60-70 km/t. Dets bevægelse er jævn og lydløs. Hun opdager nu, at objektet ændrer kurs mod dem (bagfra) og føler sig utryg ved den ukendte genstand og foreslår derfor, at de skal køre videre. Under kørslen bemærker hun, at objektet holder samme hastighed som tidligere. Efter at have kørt ca. 100 meter drejer de ind i et sving og ser ikke mere til objektet. Observationens varighed: ca. 1 minut.

Vejrforhold: klart, blæst, mørkt. Temperatur: 0 grader.

Under observationen havde manden en »fornemmelse« af statisk elektricitet i forbindelse med sin bomuldsskjorte, og damen forklarer, at hendes hår ikke kunne filtres ud af hendes plastic-hårspænde. Da det endelig lykkedes at få håret løsnet, kunne hun ikke rede det, fordi det klistrede til hovedet.

O.C./X.P.

Fra medlemsbladet for Bornholms UFO Club, december 1975 bringer vi:

UFO over Ølene

Fredag morgen den 27. november 1975 kl. 6.30 var Annette Nielsen, Østermarie ude for en ubehagelig oplevelse, da hun var på vej til sit arbejde. Annette Nielsen er sygemedhjælper på Rønne Centralsygehus. Det er en tur på 26-28 km.

Annette Nielsen startede som sædvanlig hjemmefra kl. ca. 6.20 - det sneede lidt, men ikke så det virkede generende. Efter ca. 10 minutters kørsel hjemmefra, på en vejstrækning på Ølenevejen, der løber langs skov og mose, standsede bilen pludselig, både lys og motor gik ud af funktion. Bilen var omgivet af et ret kraftigt blåt, konstant lys, og der blev iskoldt i vognen. Et øjeblik efter forsvandt lyset og vognen gik i gang igen uden at Annette Nielsen havde rørt ved startnøglen. Hun kørte 60-70 meter, så skete det samme igen på nøjagtig

samme måde. I alt skete det 4 gange på en vejstrækning på omkring 300 meter, og det hele varede omkring 10 minutter.

Da Annette Nielsen havde kørt et stykke vej fra stedet hvor begivenheden indtraf, standsede hun vognen for at sunde sig lidt og for at se tilbage om der skulle være noget at se omkring stedet hun holdt, men der var intet at bemærke.

Annette Nielsen fortalte at hun havde hovedpine og var noget ude af balance hele dagen. Hun havde ikke på noget tidspunkt været bange og hun havde ikke haft nogle ubehagelige eftervirkninger udover hovedpinen.

Annette Nielsen har aldrig interesseret sig for UFO'er eller læst derom og hun har nærmest leet af folk, der har talt om den slags.

En af de ting, der har forbavset os mest er at bilen stoppede pludselig og selv satte igang igen, og der var ikke nogen form for ryk eller fremdriftsfornemmelser, da vognen standsede så pludselig, men det har vist sig, at en dame på Fyn har været udsat for det samme, med at en lille vogn pludselig standsede af samme grund som Annette Nielsens og gik igang igen på nøjagtig samme måde, så det er ikke noget helt nyt fænomen.

Chr. Bidstrup

Fænomenet med at bilen pludselig standser og derefter sætter i gang igen uden at den eller de personer som befinder sig i bilen kan mærke noget tryk i den ene eller anden retning, kendes fra andre observationsberetninger, men der findes til dato ikke nogen forklaring på dette.

De personer som har været involveret i sådanne hændelser, har altid vanskeligt ved at forklare hvorledes det foregik og kan blot sige, at bilen pludselig standsede og at den pludselig kørte igen.

Det er bogstaveligt som om inertien pludselig ophæves for derefter at fungere igen. Føreren bliver altså ikke presset tilbage i sædet, når bilen atter kører fremad.

Damen fra Ørbæk, hvis bil blev standset af et UFO, blev meget forbavset, da bilen pludselig satte i gang igen i fjerde gear, endda uden at hakke i det, men efter at have funderet over dette et øjeblik, tænkte hun som så: »Når nu bilen vil køre, så lad den køre!«

Se i øvrigt UFO-NYT 2/1975 side 57, observation den 19. februar 1975 kl. 19.10.

Den så ofte i observationsberetningerne beskrevne varme eller kulde inde i bilen skyldes antagelig en eller anden form for stråling fra UFO'et.

X.P.

SCANDI-*hjørnet*

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

Flyvende fartøj skræmte to i bil

Elisabet Dahlén og Carita Sundborg havde en interessant observation nær Saltvik på Åland. Hændelsen indtraf i slutningen af februar 1972 ved 23-tiden. Observationen varede i alt tyve minutter.

- Vi havde lige kørt en anden pige hjem, og da vi drejede af fra Strömsbergsvägen, så vi noget som lyste bag hendes bopæl. Min første tanke var, at det brændte hos naboen, eftersom det var et orangerødt skær. Det så fuldstændigt ud som det brændte under en ostekuppel, fortæller fru Dahlén.

Vi kørte op mod brandstationen for at kigge, selv om vi ikke havde hørt nogen brandsirene. Næsten fremme standsede vi på Norrgårdsberget, men kunne da ingenting se. Vejret var diset og det var kulsort, hverken stjerner eller Månen var synlig.

Efter et par minutters forløb så vi et objekt komme tilsyne; det fløj over brandstationens tårn i nordøstlig retning. Med et stoppede det for en kort tid, hvorefter det nærmest sagte og forsigtigt fløj mod skolen. Det skinnende objekt så ud til at være ca. 3 m i diameter og lignede mest af alt to dybe tallerkener der var limet sammen. Vi så ikke vinduesåbninger eller andet. Objektet fløj mod nord og forsvandt bag nogle træer. Vi undrede os over hvad vi havde set, og kunne ikke forklare det sete. Herefter startede vi bilen igen og kørte mod Kvarnbo; vi observerede intet under turen.

Da vi nåede vort bestemmelsessted, parkerede vi, hvorefter vi opdagede objektet i trætophøjde. Det var langt borte, vi kunne se træerne foran det. Medens vi iagttog objektet, virkede det som blev det større og ligesom kom nærmere. Vi blev begge to uhyggelig til mode og kørte derfor mod Caritas hjem i Lagmansby.

Vel ankommet til hendes bopæl bad jeg hende stige hurtigt ud, for jeg ville hurtigst muligt køre hjem, da jeg havde en følelse af ubehag. Da hun steg ud, standsede hun ved bildøren og stirrede bagud.

Objektet var lige bag os på en afstand af ca. 15 meter, størrelsen har vel været omkring 10-15 meter i diameter. Det så ud som stod det på marken eller lige over jorden. Objektets form kunne nu ses helt tydeligt, og det lignede præsis to dybe tallerkener lagt mod hinanden.

Jeg turde ikke se mere, trods det at Carita råbte til mig mindst tre gange: »Du skal kigge.« Selv stod hun stille, stiv som en pind ved bildøren. Endelig sprang hun ind i bilen igen og lukkede døren. Vi stirrede nu begge på det ejendommelige objekt. Farven var nærmest gulgrøn. Objektet oplyste ikke omgivelserne, det lyste bare sig selv op. Det konstaterede jeg i den tid jeg ikke turde se bagud. Der var intet lysskær hverken mod omgivelserne eller mod huset.

Efter et par minutter øgedes min rædsel, og jeg startede bilen for at køre nærmere til Caritas hus, objektet virkede enormt stort og skræmmende på så nært hold. Endelig nåede vi frem til stuehuset, objektet blev på sin plads. Nu var vi virkelig bange. Carita sprang ud af vognen og op på trapperne. I det samme forsvandt objektet, jeg ved ikke hvordan eller hvorhen.

Vi iagttog dette mærkelige objekt i sammenlagt tyve minutter. Hvis jeg undtager den første observation, hvor objektet lignede en ostekuppel med et ildskær indeni, havde det hele tiden form som to dybe tallerkener limet mod hinanden. Konturerne var meget skarpe og tydelige, objektet virkede på intet tidspunkt diffust. Jeg opfattede det som et flyvende fartøj (flyvemaskine) af en ukendt og fremmed type, trods det at det var helt lydløst.

Carita Sundborgs beretning stemmer overens med Elisabet Dahléns. Slutningen af hændelsen refererer fru Sundborg som følger:

Elisabet standsede, og jeg åbnede bildøren for at stige ud. Jeg stirrede bagud og så da objektet 20 meter bag bilen. Det så ud som stod

det på jorden, men det gjorde det antagelig ikke, for vi fandt ingen aftryk eller mærker på jorden, da vi undersøgte den dagen efter. Det så i alle tilfælde ud, som om det befandt sig på højde med jorden; farven var nu skarpt gulgrøn. Vi var meget bange, og Elisabet vovede ikke at kigge, hun startede påny bilen og kørte længere ind mod huset. Jeg tænkte på at løbe ind efter min mand, men jeg var som lammet fra hoften og ned til fødderne, så jeg havde meget svært ved at komme op ad trapperne.

Da jeg nåede indenfor og havde fået fortalt hvad der var hændt, var objektet forsvundet. Vi har en vidtstrakt udsigt herfra, men vi kunne ikke se noget mere.

UFO-Information 5/75. /C.H.

HAVERÖ, 30. april 1975

(Dagbladet 2/5 1975)

Nu er det igen sket, at et rumfartøj - en såkaldt flyvende tallerken - er dukket op her i omegnen. Det var i Säters ved Haverö i Vest Medelpad, hvor tre personer forleden så et stort rumfartøj. En enlig frøken Nelly Forsberg i Säter så tallerkenen komme flyvende over nogle kraftledninger for derefter at stoppe op i Säter. Da objektet stod stille i lav højde over byen, lyste det skiftevis i alle mulige farver og retninger. Rumfartøjet havde en karakteristisk flad form som en tallerken.

Eftersom der var tre Haveröboer, som så fartøjet samtidigt, ser det ud til at ingen kan tvivle om objektets eksistens. Det er sikkert »tallerken-tvivlerne« kan sige hvad de vil, siger Haveröboerne til Dagbladet.

Der sås ingen personer om bord i rumfartøjet, men bliv ikke forbavset, hvis der snart stiger en rummand ud og begynder at spadsere rundt i Medelpad.

UFO-Rapport 4/75. /C.H.

HÅBOL 5.-6. maj 1975

(Värmlands Folkeblad 7/5 1975)

Uden for Dals Ed blev en familie fra Håbol natten til tirsdag meget opskræmt og bange. Familien, der består af fem personer, så et stærkt lysende objekt som kredsede over deres hjem. Familien blev så opskræmt, at de kørte til Dals Ed og alarmerede politiet. Da politiet nåede frem til Håbol, så de dog ikke noget objekt.

Det var ved 24-tiden familien blev opmærksom på det flyvende objekt, som kom strygende hen over nogle trætoppe. Objektet forsvandt, men kom tilbage igen. Familien stod da op, klædte sig på, og nogle af dem flygtede ud i bilen. Husets frue blev tilbage og så endnu

engang objektet komme tilbage for derefter at forsvinde. Med ét kom det igen tilbage; denne gang så det ud, som ville det ramme huset, men det forsvandt igen. Familien, der endnu sad i bilen, blev meget forskrækket.

I løbet af natten fik man forbindelse med Torslanda, for at høre om det evt. kunne være et fly, men et sådant var ikke i nærheden. Der var heller ikke tale om et norsk fly. Nogen naturlig forklaring findes ikke, men myndighederne, som politiet kontaktede, mener, at det drejede sig om en ballon af den ene eller anden slags.

I henhold til familien var det kun objektet der var oplyst.

UFO-Rapport 4/75. /C.H.

LJUSDAL 29. maj 1975
(Ljusdals-Posten 30/5 1975)
Hvad var det for et himmelfænomen som torsdag aften kunne observeres i området nær Ljusdalen?

Ved 23.30-tiden torsdag aften observerede militærpersonel ved Nore Camping et stærkt lysskær, som fløj over himlen i retningen vest-øst. Efter en tid, på højde med midten af byen, ændrede objektet kurs og fløj i en bue over centrum og fortsatte i retningen øst-vest.

Det var et meget kraftigt lys, og observatørerne anslår størrelsen til det dobbelte af en stor stjerne. Til at begynde med antog man at det drejede sig om en satellit, men da det pludselig ændrede kurs, måtte den teori afskrives. Objektet kunne iagttages i omkring en lille times tid.

LjP har forsøgt at finde en forklaring på himmelfænomenet, men de adspurgte står selv spørgende over for det skete. Der var ikke fly over Ljusdalen, hverken i aften- eller nattetimerne.

UFO-Rapport 4/75. /C.H.

LYCKSELE 8. juni 1975
(Västerbottens Folkeblad 11/6 1975)
Et mystisk objekt, som kom flyvende mod den bil ægteparret Kristina og Thorvald Domej, Ruskträsk, Lycksele, kom kørende i, sås over Lycksele søndag aften.

Det var ved 16-tiden, da ægteparret Domej kom kørende på vejen fra Åsele mod Lycksele, da de pludselig opdagede et gråtfarvet rundt objekt komme flyvende i vejens længderetning med kurs mod deres bil.

Det så ud som ville objektet træffe bilen, og fru Domej krøb forskrækket så meget sammen som hun kunne. Jeg tænkte: »Skal jeg mon dø på denne måde« fortæller Thorvald Domej. Objektet fløj forbi bilen og forsvandt bag en granskov. Domej standsede for at undersøge området, men kunne ikke se spor efter objektet. Hele hændelsen varede kun nogle få sekunder.

UFO-Rapport 4/75. /C.H.

FÅRÖ 11. juli 1975
(Gotlänningen 14/7 1975)
Fra Fårö rapporteres om et himmelfænomen fredag aften. Det er Greger Thörnholm som beretter, at han i omkring ti minutter så et klart lysende objekt, det lyste klarere end polarstjernen. Objektet fløj på en horisontal kurs.

Fænomenet iagttoges i tiden mellem 22.55 og 23.05. Greger Thörnholm ventede siden over en time, men så ikke mere.

Det mærkelige er, at jeg så et lignende fænomen på samme sted for to år siden. Det var den 23. juli 1973, fortæller Greger Thörnholm til GT.

UFO-Rapport 4/75. /C.H.

NORGE:

Finnmark Dagblad 19. september 1975:
Mystisk genstand på himlen over Hammerfest

En stærkt lysende genstand, som med ujævn hastighed bevægede sig over himlen natten til i går, har medført mange henvendelser til Finnmark Dagblad. En mand fortæller:

Det var et fantastisk stærkt lys. Genstanden dukkede op kl. 01.23 over Salen og bevægede sig med ujævn hastighed i retningen mod Molla og forsvandt over Fugleneset. Den var synlig i ti minutter og lyste meget stærkere end den kraftigste stjerne. Jeg har aldrig set noget lignende, siger han.

En anden fortæller, at genstanden bevægede sig i retningen syd-nord og havde en lang meteorlignende hale efter sig. Hastigheden var ujævn, en gang imellem virkede det, som den stoppede, for så at rase videre med kolossal hastighed.

- Bårdh.

Altaposten 20. september 1975:

UFO set torsdag nat ved Stuoro Suolojavrre

Hvad var det for en lysende genstand som lærer Kjell Brenna og en af hans elever iagttog på himlen ved Stuoro Suolojavrre natten til torsdag? Den lysende, kugleformede genstand kom fra øst, bevæegede sig i en bue mod nordvest og forsvandt. I ca. 15 minutter kunne de følge den mærkelige genstand - lad os kalde den et UFO. NU kan et UFO være så meget, men for Brenna og Roger Johansen var det en mærkelig oplevelse. De har ingen naturlig forklaring på, hvad det var de så.

Det var mellem kl. 01.30 og 02.00, at Brenna, som var alene uden for teltet ved Stuoro Suolojavrre, så den stærkt lysende genstand komme fra øst og aftegne sig klarere og klarere mod horisonten. Brenna var på fisketur sammen med 9 ungdomsskoleelever. For at være sikker på, at det ikke var ham der så syner, kaldte han på Roger Johansen, som endnu lå vågen i teltet. De andre elever sov. Roger kom ud fra teltet og kunne konstatere, at hans lærer ikke så syner. Genstanden kom stadig nærmere.

Ingen af vidnerne kan fortælle, hvor tæt UFO'et egentlig kom dem, før det blev borte mod horisonten. Roger Johansen siger imidlertid, at han tror det bevægede sig meget hurtigt. Bagved selve den kugleformede lysende genstand var der et lysspor.

Pludselig virkede det som den eksploderede. Det så ud, som når en nytårsraket er udbrændt og kaster de sidste gnister fra sig. Men denne genstand fortsatte sin fart hen over himlen. Den lavede et sving mod nordvest og blev efterhånden borte mod horisonten. Da vi kunne iagttage UFO'et i ca. 15 minutter, tror jeg den må have været meget langt fra os, fortæller Roger Johansen.

Hvordan var vejrforholdene denne nat?
Det var godt vejr, men koldt. På jorden var der rim. Det var delvis overskyet, og Månen var fremme ind imellem. Der var desuden nordlys, som gik over himlen frem og tilbage i retningen nord-syd. Det var alligevel ret mørkt og helt vindstille.

UFO FORUM Rapportnyt 4/75:

4. august 1975,
Tyristrand - Solbergåsen, kl. 23.30. Fire vidner får pludselig øje på en lysende kugle i 45 graders højde med kurs NØ-NV. Objektet havde et stærkt konstant hvidt lys med en kraftigt lysende gulhvid korona. Hastigheden var stor, men noget ujævn; mindre end et jetflys. Vejret var klart, stille og mørkt. 18 grader C.

Observatøren fortæller, at en lign. genstand blev observeret omkring det samme tidspunkt og sted aftenen efter, men det var vanskeligt at sige, om der var et eller to objekter, for når det ene blev borte, så de lys et andet sted i nærheden. Der var også flere vidner den anden aften. Objektets længde beregnes til 3-4 cm målt i udstrakt arm. Objektet forsvandt i NV. Observationstid 5 minutter.

Kredit: Arvid Granholm. /C.H.

25. august 1975:
Observationsstedet Moss. Et ægtepar iagttog i 40 minutter to objekter, der opførte sig mærkeligt. Objekterne var ca. 0,5 cm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm, farven gulhvid. Vejret var klart med enkelte små skyer.

Gennem et vindue opdagede fruen to kraftigt lysende objekter komme flyvende parallelt fra syd, det ene over det andet. Det øverste objekt så ud som om det cirklede over det andet. Manden syntes det mest af alt så ud som en mislykket sammenkobling. Det ser ud, som om objekterne øger og mindsker lysstyrke, som havde det drejet sig om et aflangt objekt, der roterede. Fruen mente at objekterne var halvrunde og havde et lysende parti bag sig som havde de hale. Objekterne stoppede med et brat op, nedenfor og til venstre for Månen. Efter nogen tid accelererede det øverste objekt med en enorm hastighed i en bue nedad og i retning mod nord. Det andet objekt blev stående, og ægteparret så ikke om eller hvordan det forsvandt.

Dagen efter kontaktede Moss Dagblad Flyvevåbnets radarstation Kongsvinger. Her kunne man fortælle, at der ikke fra stationen var observeret noget usædvanligt på det aktuelle tidspunkt. På Rygge flyvestation var man overordentlig formel og udtalte: At man intet

havde set, og der havde ikke været nogen flyaktivitet på det pågældende tidspunkt.

Observationstiden: 23.07 til 23.47.

13. september 1975:

I et område ved havnen i Drammen observerer 3 personer et objekt. Kl. 04.00 får en vægter gennem et vindue i vagten øje på et objekt, 2-3 cm målt i udstrakt arm. Objektet har form som en tallerken med oversiden vendt nedad, farven er rødlig.

Objektet kom fra syd, stoppede op ca. 30 grader over horisonten mod nord. Her står det stille i 2 til 3 minutter for herefter at flyve videre mod nordvest uden at forandre højde; her bliver objektet stående i ca. 6 minutter. Observatøren tilkalder da pr. telefon to andre, som arbejder i havnen. Observatøren, som først opdagede objektet, henter en kikkert i sin vogn. Han opdager da, at der kommer lysstråler rettet nedad fra objektet. Med et bevæger objektet sig igen, denne gang den modsatte vej, og forsvinder i horisonten. Observatøren mener, at objektet, da det var tættest ved ham, var på en afstand af 400-500 meter.

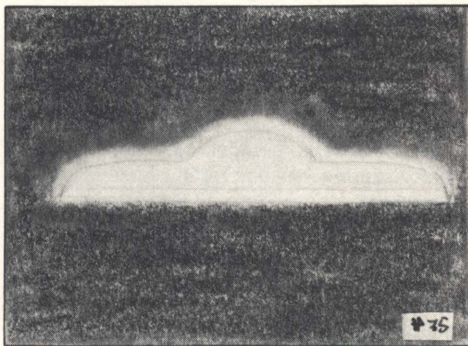
17. september 1975:

Kl. 02.00 vågner en frue i Norum nær Sørum. Da hun ser ud ad vinduet, ser hun et objekt, cirkelrundt og gult, med en lang hvid lysende hale efter sig. Objektet, der var ca. 30 grader over horisonten, kom fra nord-nordøst. Objektet fløj horisontalt for med ét at dykke ned bag nogle træer, så observatøren ikke længere var i stand til at følge det. Observationen var lydløs og varede ca. 5 minutter.

C.H.

20. oktober 1975:

Kl. 22.15 observerer to unge mænd, som står uden for den enes bopæl i Blommenholm, et objekt. Objektet er på størrelse med en norsk toøre målt i udstrakt arm. Nederst har objektet en gul stribe, ovenover lyser det klart hvidt.

Objektet kommer til syne ved at det dukker op bag et træ, 35 grader over horisonten fra nordvest. Objektet bevæger sig svagt nedad i ca. 4 sekunder. Med ét ser det ud, som sker der en eksplosion, men objektet fortsætter sin bane, dog nu med en hale efter sig. 3 sekunder senere er det forsvundet bag nogle træer.

Observationen er lydløs, objektet forsvinder mod vest.

C.H.

Ancient Astronaut Society afholder i maj måned 1976 sin 3. verdenskonference. I 1975 blev konferencen afholdt i Schweiz, medens dette års konference finder sted i Crikvenica i Jugoslavien, arrangeret af dr. Josip Kotnik.

Blandt talerne vil blandt andet være Erich von Däniken (Schweiz), Jacques Bergier (Frankrig), Josef F. Blumrich (USA), Vladimir Avinski (Sovjetunionen) og Alexander B. Minervin (Sovjetunionen). Man regner i øjeblikket med at kunne præsentere i alt 12-15 talere, ligesom andre kendte forfattere på dette område vil deltage i paneldiskussioner og gruppearbejde.

Ancient Skies, sept./okt. 75. /OH

KIG PÅ HIMLEN
— sådan ser den ud!

Under mine observationer i det svundne år har jeg kunnet konstatere, at det er med stjernekiggeri som at spille i lotteriet. Allerbedst som man glæder sig til gevinst udebliver det af en eller anden grund. Jeg tænker her på den partielle solformørkelse der indtraf 11. maj 1975, der blev en »totalformørkelse« for mig, idet himlen var uigennemtrængelig for sollys, af mørke regnfulde skyer, så fænomenet var umulig at observere. Ligeledes tænker jeg på meteorsværme, der har været i årets løb, som man faktisk med god grund kan glæde sig til, for det kan være en oplevelse at se, men det har ikke været de store kaskader. De fleste af de aftener, hvor sværmene forekom, har der været overskyet, og så er der en anden uheldig omstændighed, der også spiller en rolle. Det er sådan, at Jorden i sit omløb omkring Solen, i forhold til bevægelsesretningen, altid vil have en forside og en bagside. Hvis vi så under omløbet omkring Solen befinder os på klodens bagerste halvdel, vil vi, selvom vi har nat, ikke kunne se en evt. hovedsværm, da den jo vil brænde op på Jordens forside, så sværmenes intensitet og observationer af dem beror til en vis grad på held.

Derimod var måneformørkelsen den 18-19 november en oplevelse, der var værd at spolere lidt nattesøvn på. Der kom ganske vist på min egn en del skyer ved første del af processen, men senere, da totaliteten indtraf, var himlen fuldstændig klar, og hvis man skal beskrive hændelsen for andre, der ikke selv så det, vil jeg sige at Månen på det nærmeste i kikkert lignede en kæmpemæssig ravperle i modlys.

Til andre tider kan man også få en særdeles stor overraskelse, når man mindst venter det. På en kold og klar efterårsnat for ca. 20 år siden, da jeg var på andejagt, kom der pludselig på vesthimlen en stor ildkugle (bolide) til syne, som jeg fulgte med stor interesse hen over himlen, og da den passerede lige hen over hovedet på mig, havde jeg de bedst tænkelige muligheder for at studere fænomenet i detaljer. Selve hovedet var på størrelse med en 5 kr. i udstrakt arm, og halen målt på samme metode en meter eller så, og den havde karakter som gnister fra en slibesten; hele processen varede ca. 25 sekunder, hvor den ved afslutningen delte sig i to, hvorefter den forsvandt over Limfjorden. Det var en stor oplevelse, og det føltes underligt at kunne betragte kuglen, der på grund af sin størrelse føltes så nær, og dog var der ikke en lyd at høre. Afstanden var svær at fastslå, men det er nærliggende at formode, at forbrændingen er sket i ca. 100 km højde.

En anden astronomisk oplevelse af nyere dato, jeg har haft, var fredag den 29. august 1975, da jeg som enhver anden stjerneklar aften var ude på terrassen for at inspicere himlen. Da blev min opmærksomhed af en eller anden grund henledt på stjernebilledet Svanen, der på det tidspunkt stod i zenith, og da jeg havde studeret konstellationen et øjeblik, stod det mig klart, at billedet var anderledes end det plejede at være, idet der i Svanens hale var en stjerne, jeg ikke tidligere havde set. Det gjorde mig på en måde underlig til mode, da jeg var helt sikker på, at denne stjerne ikke tidligere havde været på dette sted. Svanens hale var blevet dobbelt så lang. Jeg kiggede og spekulerede og kunne ikke få det ellers så markante stjernebillede til at passe. Jeg gik i seng, og det blev ved med at køre rundt i hovedet på mig. Lørdag morgen blev det så offentliggjort i radioavisen, at det var konstateret en nova (ny stjerne), betegnelsen er noget vildledende, da der ikke er tale om en ny stjerne, men blot en stjerne, der helt eller delvis hidtil har været usynlig, men af en eller anden grund pludselig blusser op (eksplosion el. lign.) og lyser kraftigt i kortere eller længere tid, og det var altså forklaringen på min observation. Få dage efter var jeg igen ude for at se på Nova Cygni 1975, (der er den officielle betegnelse) men da var den ikke mere at se med det blotte øje.

Af andre kendte novaer kan nævnes Tychos-

stjerne, der blev betegnet som supernova, og som navnet siger, blev opdaget af Tycho Brahe i år 1572 i stjernebilledet Cassiopeia. Den nåede op på en lysstyrke, der svarede til planeten Venus i max. Den forlængst udbrændte supernova registreres nu kun som radiokilde.

A propos Venus. Vi skal ikke forvente os megen fornøjelse af denne lysstærke planet her først i det nye år. Den befinder sig her midt i februar i stjernebilledet Skytten og står op kl. ca. 6.30 i sydøst, og går ned midt på eftermiddagen. Midt i april er planeten at finde i stjernebilledet Fiskene og står op kl. 5.00 og går ned, efter en lille tur lavt hen over horisonten, sidst på eftermiddagen.

I modsætning til Venus er planeten Jupiter en udpræget aftenstjerne i denne tid. Den befinder sig i stjernebilledet Fiskene og kan findes højt på himlen i syd, når Solen går ned. Midt i april er planeten flyttet hen i Vædderens tegn og står op kl. ca. 5.45 og går ned igen kl. 20.15.

Mars, også kaldet Den røde Planet, er, trods dens forholdsvis lille størrelse (diam. 6770 km) et af de mest fremtrædende objekter på himlen, når den er Jorden nærmest. Den 8. december sidste år, stod den i opposition, dvs. at planeten befinder sig på lige linje med Solen og Jorden. Den næste opposition forekommer først igen 22. januar 1978, så planetens lysstyrke vil altså indtil da være i aftagende. Afstanden til Mars er varierende, da dens baneforløb er eliptisk. Ved oppositionen sidste år var afstanden kun ca. 85 millioner km, og der vil gå adskillige år, før den igen kommer Jorden så nær.

Mars har jo nok, blandt astronomer, været en af de mest omdiskuterede planeter, blandt andet på grund af de såkaldte marskanaler, der blev opdaget af italieneren Schiaparelli i år 1877, og som den amerikanske astronom, P. Lowell hævdede var kunstige vandløb, der var anlagt af marsbeboerne for at udnytte den sparsomme vandmængde, der fandtes på planeten. Man må desværre erkende, at Mars er blevet en hel del afromantiseret siden da. Jeg siger desværre, da det er mit indtryk, at jo mere der forskes i rummet, jo mindre interessante vil objekterne blive. Det gælder først og fremmest Månen, men nu også de nærmeste planeter. Det er ligesom om, at når en fremmed klode er blevet målt og vejet og stemplet med støvlesåler og landingsmoduler, vil man som observatør på Jorden miste en hel del interesse for vedkommende planet. Den bliver på en måde lagt væk ligesom en læst bog.

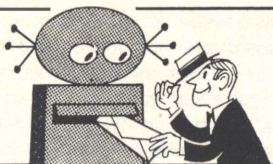
Mars, der har en overflade, der til forveksling ligner Månens, står midt i februar i Tyrens tegn, kulminerer højt på sydhimlen kl. 19.50 og går ned kl. 5.00. Midt i april kan Mars kun ses som aftenstjerne, idet den står op om formiddagen og går ned kl. 2.40.

Jeg beskrev i sidste nr. af UFO-NYT et atmosfærefænomen, hvor lysstærke objekter har varierende lysstyrke og skiftende farver. Her i vintersæsonen vil det være relevant at afslutte artiklen med at anbefale læserne at gå ud en frostklar aften for at studere himlens klareste stjerne, nemlig Sirius i stjernebilledet Store hund. Sirius, der betegnes som hvid stjerne, har en imponerende lysstyrke selv om den befinder sig i en afstand på 8,7 lysår (83 billioner km) fra os. Den kan desværre kun ses i vinterhalvåret og står aldrig højt på himlen.

Midt i februar står den op i sydøst ca. kl. 17.30 og går ned igen ved 1-tiden om morgenen, og medio april skulle man have en mulighed for at se den inden den går ned i sydvest kl. ca. 21.30.

Fænomenet er mest udpræget, når stjernen står lavt over horisonten. Jeg overværede det en aften, som så ofte tidligere, i begyndelsen af december måned sidste år, og jeg er overbevist om, at de mennesker, der aldrig har observeret dette farvespil, vil blive overrasket over synet.

E. Amby Knudsen

BREVKASSEN

løst og fast om UFO-sagen

Jeg tillader mig at sende Dem et udklip af en kort notits, som jeg tilfældigt faldt over i et Søndags-BT fra 30. januar 1975.

Hans drøm kan føre os til andre solsystemer

En forskers drøm kan måske føre til, at videnskaben udvikler en metode, så det bliver muligt at flyve ud til andre solsystemer. Drømmen havde en 58-årig englænder uden videnskabelig uddannelse, men han fortalte den til den kendte britiske videnskabsmand, professor Eric Laithwaite fra Imperial College of Science and Technology i London.

Denne har på et møde i London demonstreret den ny motor, som er baseret på gyroskopprincippet, en »spindetop«, som kan overvinde tyngdeloven. Han sagde, at dens virkemåde ikke var let at forklare - ellers havde andre for længst konstrueret den.

Professoren mødte op med to gyroskopmodeller, og de virkede begge. Ved at sætte motoren i gang fik han dem til at rotere med stor hastighed, og de bevægede sig op i luften, til de nåede en skinne.

Det mest forbløffende ved eksperimentet var nok vejningen. Gyroskoperne blev vejet på en almindelig køkkenvægt. Når de lå stille uden at bevæge sig, vejede de ti kilo, men når de roterede hastigt, var vægten kun 7,5 kilo.

Professor Laithwaite erklærede, at vægttabet svarede til tabet af tyngdekraft, og at maskinen kunne blive helt vægtløs. Han forudså, at man en dag sender gyroskoper ud i verdensrummet med en raket af de kendte typer. Hvis man forsyner dem med elementer til solenergi eller atomkraft, vil de kunne udforske andre solsystemer.

Bent Henius

Det med vægttabet og gyroprincippet lyder meget interessant på baggrund af de mange UFO-observationer, som netop giver udtryk for en opfattelse af rotation. Man kan blot tvivle på, om den citerede engelske videnskabsmand eller det videnskabelige College overhovedet drager paralleller til UFO-spørgsmålet. Det plejer naturvidenskaben ikke gerne at gøre, og Bent Henius, som står for artiklen, har heller ikke gjort det.

Mon dette er noget at forske videre i?

Venlig hilsen

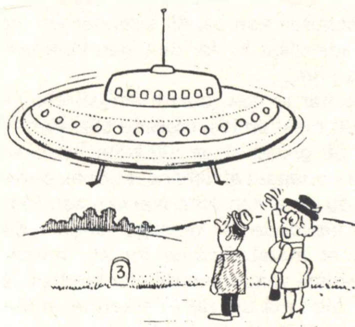
T. Johansen, Hørsholm

Vi siger tak til hr. Johansen for det venlige brev - vi er altid glade for at modtage udklip og andet materiale, selv om vi desværre sjældent får tid til at takke direkte.

Hvis der er realiteter bag den omtalte opdagelse, har det naturligvis vide perspektiver, og hvis det lykkes os at få lidt mere eksakte og detaljerede oplysninger frem, vil vi skynde os at viderebringe dem til vore læsere.

Red.

Den UFOrberedte

– Stå ikke bare dér og glo, Børge, VINK . . .

BOGANMELDELSE

»Det kommer en dag . . . «
af Eugen Semitjov,
Askild & Kärnekull,
1974, 256 s.,
rigt illustreret.

Eugen Semitjov må betegnes som en af verdens førende rumfartsjournalister. Mangeårige læsere af UFO-NYT fik allerede i 1966 lejlighed til at beskæftige sig med Semitjov og hans tanker. Artiklerne »På sporet af tallerkenernes fremdrivningssystem?« og »Næste mål i rummet: Stjernerne!« er på sin vis ret opsigtsvækkende, når man tænker på, at en seriøs rumfartsjournalist er forfatter til disse produkter. Bogen »Det kommer en dag . . .«, som for nogen tid siden blev udsendt på svensk, er en samling af Semitjovs forskellige synspunkter på rumfarten før og nu.

Semitjovs bog lader sig groft taget inddele i to afsnit: først det »jord«-bundne og videnskabeligt velunderbyggede materiale, siden det mere fantasiprægede og for den etablerede videnskab »uacceptable«. Bogen er placeret under »Astronomi - rumfart«, men det gælder kun for første del.

Det er almindelig kendt, at dagbladene verden over har været med til at offentliggøre megen svindel, der ikke har haft hold i virkeligheden. Især er det gået ud over »tallerkenerne«, »de små grønne mænd« og deslige. Semitjov indleder den »seriøse« del med at tage et meget tydeligt svindeleksempel fra 1835 under behandling. Avisen »New York Sun« offentliggjorde en augustdag i 1835, at astronomen Sir John Herschel havde observeret ejendommelige væsener på Månens overflade fra sit observatorium i Cape Town, Sydafrika. Sagen var naturligvis det rene opspind, svindel, skabt af en sensationslysten engelsk journalist, Richard Locke, der gerne så sit blads oplagstal hævet. Det lykkedes fuldtud. Men allerede mange år før Apollo-månelandingerne var der vel kun få videnskabsmænd, der troede på intelligent liv på Månen.

I kapitlet »Man kallar oss civilisation typ I« beskæftiger Semitjov sig først og fremmest med radioastronomien. De store radioteleskoper, der er dukket op indenfor de sidste 25-30 år, har gjort det muligt for os at aflytte fjerntliggende stjerner for på denne måde at kunne konstatere, om der eksisterer andre intelligensvæsener i universet end os. Det har ført til flere »alarmer«, hvor forskere har ment at have opdaget mystiske radiosignaler, men endnu har vi ikke mange faste holdepunkter i sådanne postulater.

Semitjov udmærker sig bl. a. ved at have besøgt de steder, han omtaler. Således har han været på Arecibo Ionospheric Observatory i Puerto Rico, et af verdens største radioteleskoper. Der fik han lejlighed til at tale med Frank Drake, radioteleskopets leder, der for mere end 15 år siden startede Project OZMA, der havde til formål at lytte efter signaler fra fjerntliggende stjerner.

Oplysningerne i bogens første del er ganske gode og tillige ret nye. Selv om der sker en rivende udvikling indenfor rumfart og astronomi i disse år, er bogen absolut ikke forældet på dette område og vil kunne benyttes i mindst et par år endnu.

I anden del bevæger Semitjov sig ind på et område, som han nok er meget interesseret i, men hvor hans kundskaber ikke svarer til hans interesse. Forfatteren spekulerer på, om fremmede civilisationer har besøgt vor klode for tusinder af år siden. Forfatteren kommer ikke med et endegyldigt svar, men han lægger ikke skjul på, at han er meget fascineret af tanken. Som »beviser« for sine tanker bruger han kendte »fortidsforskningsklassikere«, deriblandt Ezekiels åbenbaring, mange steder i Bibelen, vimanaberetningerne fra Indien, Jesuslegenden, Tunguska-eksplosionen. Denne forklarer han dog som mødet mellem stof og antistof. En længere - og ikke uinteressant - redegørelse af dette problem følger.

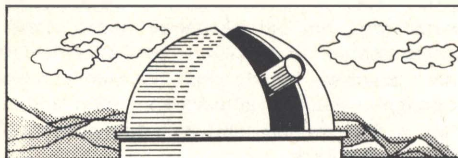
Det vigtigste spørgsmål står tilbage: Kan denne bog anbefales? Dertil må jeg svare både JA og NEJ. For begyndere, der gerne vil have en bred og populær affattet orientering om den moderne rumfart og astronomi, er svaret JA. For den mere erfarne er der ikke noget at hente i bogen. Med hensyn til Semitjovs orientering om »fortidsforskning« kan siges, at

bogens materiale er en god »appetitvækker«, men heller ikke mere.

Lige til slut kan nævnes, at Semitjov for ganske nylig har udgivet en UFO-bog ved navn »De otroliga Tefaten«, de utrolige tallerkener.

Man kan derved tydeligt følge Semitjovs udvikling: fra rumfart/astronomi over »fortidsforskning« til UFO'erne. Ikke en hel uinteressant udvikling.

Torsten Dam-Jensen

Astronomi og rumfart

DEN RUSSISKE VENUS-LANDING

Den 21. oktober 1975 landede den russiske Venus-sonde, Venera 9, blødt på Venus' overflade og begyndte at sende billeder fra den skyomhyllede planet tilbage til Jorden. Den 25. oktober gentog russerne successen og anbragte Venera 10 blødt 2200 kilometer fra den første sonde.

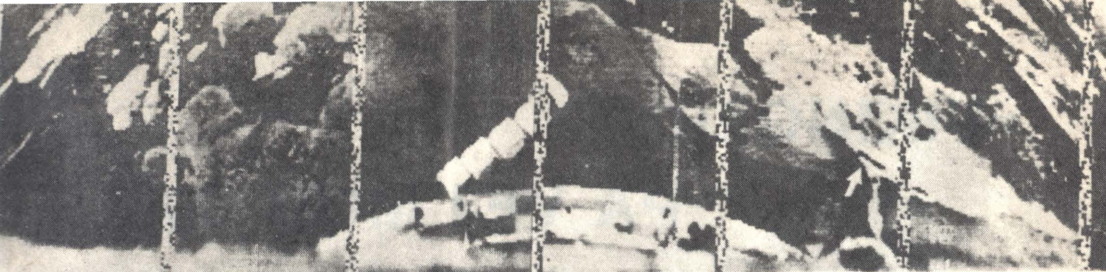
De to russiske rumsonder blev opsendt i juni i år og bestod hver af to komponenter, et moderfartøj, der blev i bane om Venus, og et landingsfartøj, der sendtes ned gennem Venus' tætte skylag. Kombinationen svarer til den, amerikanerne anvender i deres Viking-projekt til Mars.

Moderskibet indsamler stadig oplysninger om de øverste atmosfærelag, medens landingsmodulerne kun overlevede henholdsvis 53 og 65 minutter på selve planetens overflade. Begge sonderne nåede dog i løbet af deres korte levetid at sende billeder hjem til Jorden af Venus' overflade - og billederne har været en sensation. Adskillige forestillinger om vor søsterplanet synes at skulle revideres.

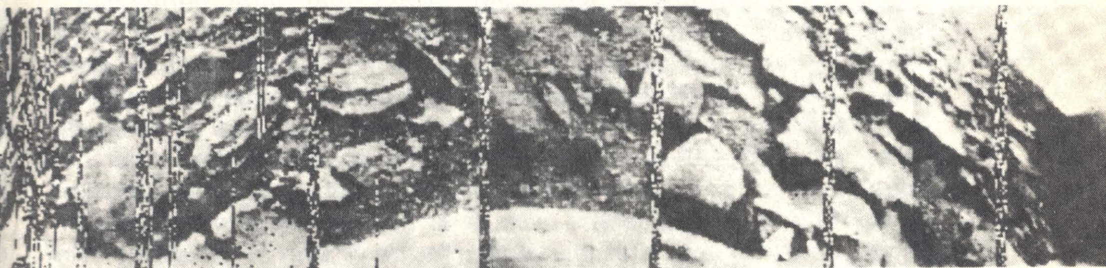
Man var klar over, at atmosfæren var tyk og at overfladetemperaturen lå omkring 460 grader C. Venera 9 målte et tryk på 90 atmosfærer og en temperatur på 485 grader C, Venera 10 angav henholdsvis 92 atmosfærer og 465 grader C. At planetens regn består af svovlsyre gør ikke forholdene mere behagelige.

Der var dog et par opdagelser, der overraskede særlig meget. Man havde tidligere antaget, at kun omkring 2% af det totalt modtagne sollys nåede ned til planetoverfladen, hvilket skulle give en belysning svarende til vore mørkeste regnvejrsdage med tykke, mørke skyer og derfor ikke være særlig egnet til fotografering. På trods af dette opnåede russerne forbløffende fine billeder, og billederne rummede den næste overraskelse. For det første var det muligt at se Venusoverfladen ud til 300 meter fra landingsstedet, og billederne viste klippeformer og -stykker af en helt anden art end forventet. Man har fra Jorden målt, at der skulle rase enorme storme på Venus, hvilket skulle medføre, at fremspring og klippestykker skulle være slebet runde. I stedet for viser billeder klippestykker, der varierer fra en snes centimeter til mere end en meter i diameter, med adskillige skarpe hjørner og kanter.

De to landingssteder synes ret forskellige i udseende. Venera 9 landede i et område med granitlignende klipper, mens Venera 10's lan-

VENUS 10 - Det vulkanske område, hvor Venus 10 landede viser store »pandekager« som f. eks. den store lyse længst til venstre i billedet. Det lyse område nederst i billedets midte, den femdelte genstand midt i billedet, og emnet, som pilen peger på, er alle dele af landingsmodulet. (APN)

VENUS 9 - Det granitlignende område hvor Venus 9 landede viser store nydannede klippestykker. I billedets nederste venstre del, ses noget af landingsmodulet. (TASS)

dingsområde beskrives som »et gammelt vulkansk bjerg overstrøet med glatte, pandekagelignende klipper.«

USA har planer om i 1978 at afsende 2 Pioneer-rumsonder til Venus. Den ene skal kredse om planeten og undersøge atmosfæren, mens den anden, »rumbussen«, skal udsende 4 mindre sonder, der skal lande på forskellige steder på Venus' overflade. Moderskibet vil selv herefter gå ind i atmosfæren og foretage målinger, inden det brænder op. Disse planer har dog ikke indeholdt fotografering af overfladen, men vil nok blive modificeret efter russernes foto-succes.

/Fl. Ahrenkiel

Kilde:
Information 24/11-75.
New Scientist 30/10-75.

»VIKINGERNE«
PÅ VEJ MOD MARS

Efter adskillige dages udsættelse på grund af vejr og fejl i udstyret blev USA's to Viking-sonderendelig sendt afsted mod deres fjerne mål - planeten Mars - sidst i august 1975. Rumfartøjerne skal i løbet af 10-11 måneder, dvs. i juni-juli-august 1976, nå frem til den umiddelbare nærhed af Mars, som til den tid befinder sig næsten modsat af, hvor den er nu i forhold til Solen. Når sonderne er nået så langt, skal de nedsætte farten ved hjælp af deres raketmotorer og gå ind i varige baner om Mars, ellipser der er 1500 km fra Marsoverfladen, hvor de er nærmest og 32.600 km fra overfladen, hvor de er fjernest. De opnår herved en omløbstid der erpræcis ét marsdøgn,dvs. de vil stort set holde sig over samme egn. Fartøjerne er afsendt med ca. 10 døgns mellemrum og vil nå deres mål med 7 ugers mellemrum. Deres rejserute er ca. 815 millioner kilometer.

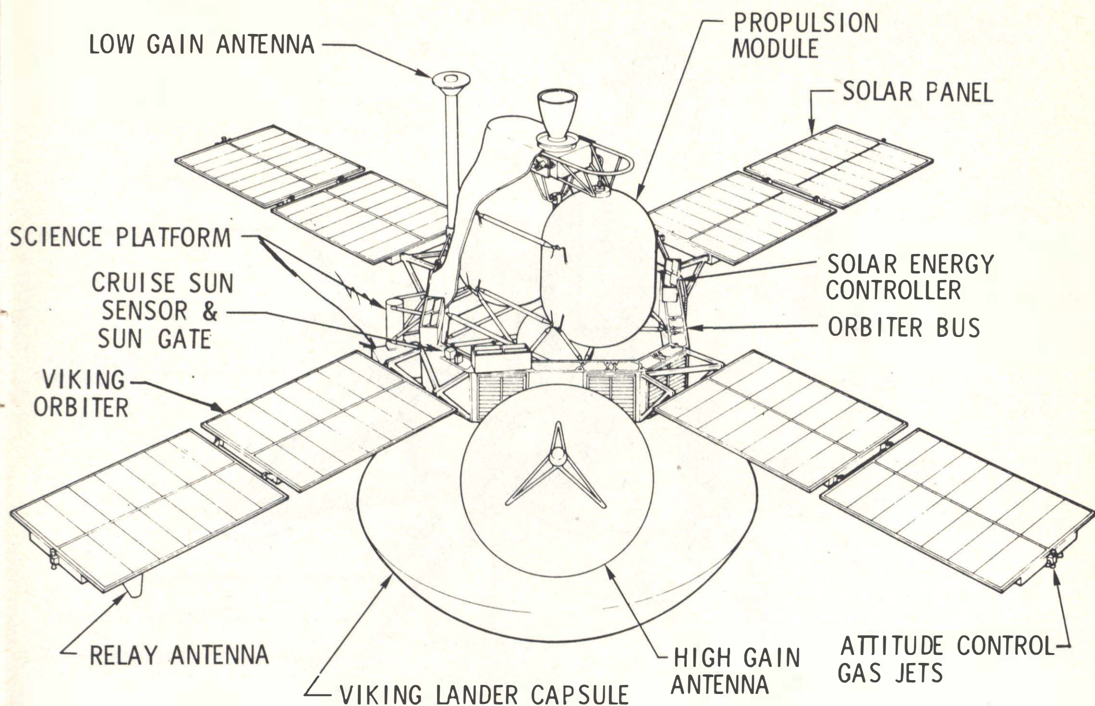
Disse nye Mars-fartøjer, der ved starten kaldes Viking A og Viking B og efter opsendelsen Viking 1 og Viking 2, er meget større og mere komplicerede end den tidligere benyttede »mariner«-type. Viking består af to komponenter, kaldet »Orbiter« og »Lander«. Nogle dage eller uger efter de er blevet kunstige Marsmåner, adskilles de to dele. Orbiter-fartøjerne vedbliver at kredse i bane om Mars, mens Lander-fartøjerne skal gå ned gennem Marsatmosfæren og lande blidt på Marsoverfladen. Hver Viking er spækket med videnskabelige måleinstrumenter, der skal udføre 13 forskellige undersøgelser. Nogle instrumenter skal foretage eksperimenter, andre skal observere, og nogle få kombineres i en enkelt undersøgelse, der både rummer iagttagelse, måling og eksperimentering. Tre undersøgelser sker fra hver Orbiter, otte fra hver Lander og to undersøgelser involverer begge slags fartøjer.

Efter at være blevet frigjort fra Orbiter rettes Lander ind til sin tur ned gennem Marsatmosfæren, bl. a. således at det store varmeskjold vil tage den værste gnidningsvarme under turen ned. Når farten er aftaget skydes Orbiters faldskærm ud og fartøjet lander blidt på Marsoverfladen. Umiddelbart inden kontakten med overfladen anvendes Landers bremseraketter.

For en sikkerheds skyld har man på forhånd udvalgt 2 landingssteder for hver Lander. Går alt glat vil Lander 1 lande i et område, der kaldes Chryse, beliggende ved den nordøstlige ende af en 4800 km lang canyon, som blev opdaget af Mariner 9. Lander 2's primære landingssted hedder Cydonia og ligger i Mare Acidalium området, umiddelbart syd for den nordlige polarkalot. Hvis disse landingssteder af en eller anden grund skulle vise sig uegnede, f. eks. på grund af pludseligt opståede støvstorme (hvilket registreres fra Viking'erne i kredsbanen) skal Lander 1 og 2 anvende henholdsvis Tritonis Lacus og Alba (»det hvide område«) som landingsområder. Evt. kan helt tredje landingsområder komme på tale, afhængigt af oplysningerne fra de omkredsende rumfartøjer.

Opgaver:

De vigtigste videnskabelige undersøgelser begynder, når de to Lander-moduler er sikkert

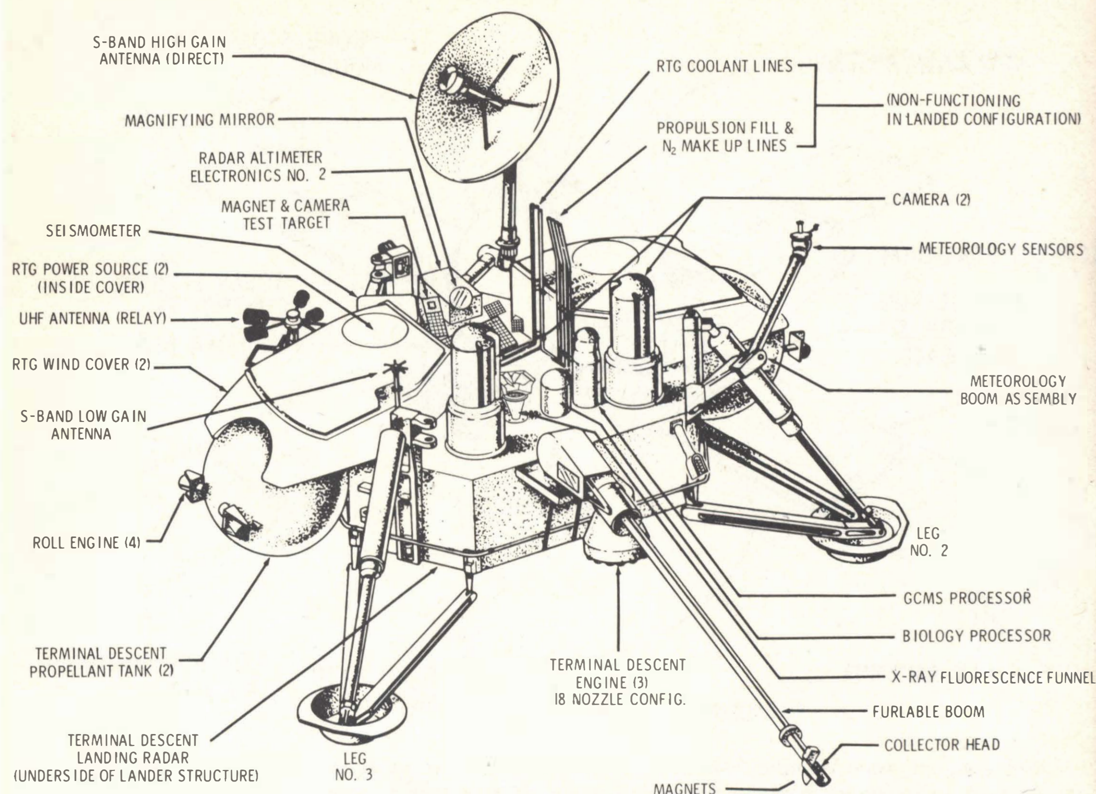
Denne tegning viser Viking rumsondens udseende under turen fra Jorden til Mars. Den øverste del med de fire vinger med solbatterier er Orbiter-delen. I kapslen under Orbiter er Lander-modulet, kapslet ind som en larve i en kokon. Kapslen skydes løs fra Orbiter før turen ned til Mars-overfladen skal starte.

landet på Mars-overfladen. To elektroniske kameraer monteret bevægeligt på oversiden af Lander vil optage panorama billeder af landingsområdet og nærliggende områder. Der vil kunne fås både farve-, sort-hvid- og infrarøde-optagelser, og da der anvendes to kameraer, kan optagelserne kombineres så der opnås en vis stereo-virkning. Hvert kamera behøver 20 min. for at scanne 360 grader, så hurtigt bevægende objekter vil ikke blive registreret. Derimod er kameraerne indrettet, så de tegner et skarpt billede af ting både nært på og ude i horisonten.

Instrumenter vil registrere evt. seismiske fænomener, atmosfæriske og meteorologiske egenskaber samt undersøge Mars' magnet- og graviationsfelt.

Nogle af de mest spændende eksperimenter er dog nok forsøgene, der skal prøve at påvise livsformer på planeten.

Ved hjælp af en grave-skovl på en bevægelig og teleskopforlængelig arm skal Lander tage prøver af jorden i fartøjets nærhed. Disse jordprøver, der muligvis kan indeholde Mars-organismer, incuberes under forskellige forhold, f. eks. ved temperaturer mellem 8 og 17 grader C, uafhængig af den ydre temperatur. I et af eksperimenterne tilføres jordprøven en næringsrig væske, der indeholder kulstof-14. Blandingen opbevares i 11 døgn, mens atmosfæren over jordprøven hele tiden analyseres for radioaktivt CO_2 og andre gasser (evt. organismer vil kunne optage kulstof-14 fra næringsvæsken, lade det indgå i metabolismen og senere frigøre en del af det radioaktive kulstof-14 som CO_2). Da man følger en evt. ak-

Viking-Lander modulets udseende, når det er landet på Marsoverfladen og skal begynde sine videnskabelige undersøgelser. Bemærk specielt den lange arm til opsamling af jordprøverne, der skal undersøges for evt. liv. (Collector head)

tivitet i 11-12 dage, vil videnskabsmændene kunne bestemme, om der finder vækst sted i kammeret med jordprøven.

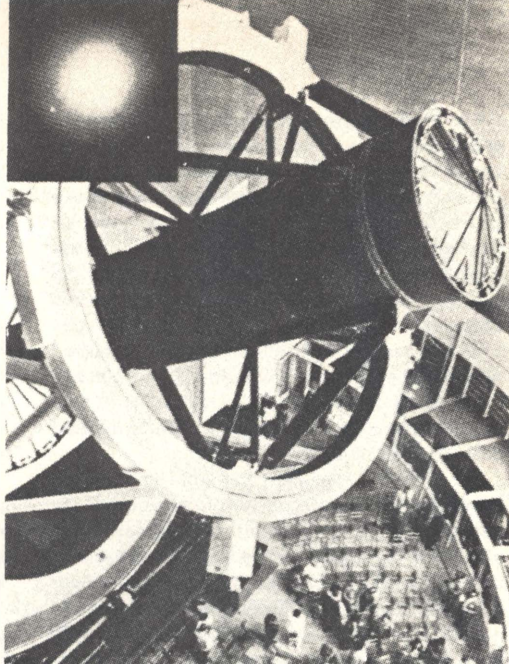
Der foretages andre lignende eksperimenter, hvor man søger at give evt. Mars-organismer de bedste livsbetingelser, hvorefter man så efter et vist tidsrum analyserer hele »suppen«, dvs. jordprøve, tilsatte stoffer og evt. organismer under ét, og leder efter kemiske forbindelser, der kan være produkter fra noget levende. Bl.a. varmer man op til f.eks.500 grader C, hvorved interessante stoffer efterhånden fordamper og kan analyseres i en gaschromatograf.

Hvis der opnås positive prøver fra ét eller flere af disse biologiske forsøg, foretages kontrolforsøg. Skulle det ikke lykkes ved disse forsøg at finde tegn på noget liv på Mars, kan man ikke konkludere, at der ikke findes liv på Mars, men kun at der ikke var liv netop på de steder som sonderne gravede. Sonderne kunne jo være landet i et område, hvor liv var ret sparsomt. Og endelig kunne det være, at Viking's instrumenter ikke var egnede til at påvise specielt marsiske livsformer. Viking vil kun løse problemet om liv på Mars, hvis der opnås positive resultater. Negative resultater vil udskyde svaret indtil endnu mere avancerede fartøjer kan landsættes og bevæge sig rundt på overfladen, eller indtil mennesket bliver bragt derop.

/Fl. Ahrenkiel

Kilde.
NASA-News 183/75
New Scientist 7/8-75

Ny teknik til fotografering af fjerne stjerner

Set gennem kikkerter med stor forstørrelsesgrad eller gennem teleskoper vil de fleste af vort solsystems planeter kunne ses som skiver, nogle endda med visse overfladetræk. Men andre stjerner end lige netop Solen er så langt væk, at selv den nærmeste kun forekommer som et nålespidsagtigt lys set gennem selv de største teleskoper.

Nu er det imidlertid lykkedes for astronomer på Kitt Peak Observatoriet i Arizona at forbedre deres optagelse af stjernefotos. Med anvendelse af deres 158 tommers reflektor - verdens næststørste teleskop - kombineret med en ny, komputerforbedrende fotografisk teknik, har de opnået de første billeder af en stjerne, billeder der angiver visse overfladedetaljer.

Stjernen er Betelgeuse, en såkaldt rød gigant der er så mægtig, at anbragtes den på Solens plads ville dens overflade nå ud til Jupiters bane. En klar nat i marts 1974 tog astronomerne Roger Lynds, Jack Harvey og Peter Worden omkring 40 billeder af Betelgeuse, idet de eksponerede hver af de fotografiske plader i mindre end 1/100 sekund.

Flue-øje effekt:

Efter astronomisk målestok er 1/100 sekund en yderst kort eksponeringstid, men på billeder taget gennem et stort spejlteleskop producerer denne metode en mærkværdig effekt. Lommer af atmosfærisk turbulens langs teleskopets sigtelinie har en tilbøjelighed til at sprede det indkommende lys. Teleskopets store spejl bliver af denne årsag ligesom delt op i en masse små linser, og kommer til at virke lidt henad de mange linser i en flues øje. Den fotografiske plade i teleskopet viser derfor ikke ét skarpt billede af stjernen, men mange - fra 100 til 500 for hvert fotografi. Kun ved anvendelse af lang eksponeringstid smelter de mange punkter efterhånden sammen til den ene, uldne uklare plet, der er så velkendt af astronomer.

Kitt Peak holdet besluttede sig imidlertid til at anvende denne flue-øje-effekt til deres egen fordel. Ved at gøre eksponeringstiden kort »frøs« de lyspletterne fast på den fotografiske plade, før de igen forsvandt. Ved at anvende denne fremgangsmåde opnåede Kitt Peak astronomerne en hel del flere oplysninger om stjernen, end hvad de kunne få fra en normal optagelse. Hvert af lyspunkterne på filmen gav sine oplysninger, svarende til dale og toppe i rillerne på en grammofonplade. Først når alle disse stumper af information samles til et hele opnås den totale information - i dette tilfælde billedet af en stjerne.

For at kunne analysere og samle lyspletterne anvender astronomerne en high-speed scannende lysstråle, der ved sin passage af filmen afslører de svageste forskelle i sværtningen for de enkelte lyspletter. De opnåede data fra hver af de 40 fotografiske plader blev derefter kodet ind i en komputer, der kombineredede disse data til et enkelt stjerne-billede, på samme måde, som en kunstner samler en mosaik.

Den komputer-fremstillede mosaik af Betelgeuse målte kun ca. 6,3 cm i diameter, men var alligevel detaljeret nok til at udvise svage markeringer, som videnskabsmændene mener kunne være store, varme områder i stjernens atmosfære - måske gasser, der med voldsom kraft skyder frem fra dens indre. Intet der er tilnærmelsesvis så dramatisk er nogensinde observeret på vor sol, men den er også inde i en mere sindig periode i sin udvikling.

Mange videnskabsmænd anser »plet-fotograferingen« for at være en af de vigtigste opdagelser indenfor nyere, optisk astronomi. Når teknikken er blevet yderligere afpudset mener man, at det vil være muligt for astronomer med teleskoper på Jordens overflade helt at fjerne jordatmosfærens negative virkning fra deres fotografier.

Mange astronomer er allerede i færd med at planlægge fotografering af andre himmellegemer ved hjælp af »plet-fotografering«, og nogle af de første mål vil være quasarerne, der synes at være de fjerneste objekter man overhovedet har kunnet konstatere - bogstavelig talt liggende på »kanten« af det kendte univers. Et mere detaljeret billede af disse små, mærkværdige objekter kan måske hjælpe til at afsløre, hvordan de bærer sig ad med at producere de enorme mængder energi, der gør dem synlige helt ned til den uendelig fjerne klode, Jorden. *Kilde: Time, 3/2-75. /Fl.A.*

Rumfarts-notitser:

Intelsat IV-A:
I begyndelsen af oktober 1975 opsendte NASA den kommercielle kommunikationssatellit INTELSAT IV-A fra Cape Canaveral ved hjælp af en Atlas/Centaur raket.

Satellitten vejede 1500 kg ved starten og betjener området omkring Atlanterhavet. INTELSAT IV-A har en kapacitet, der er dobbelt så stor som de tidligere INTELSATs. Den supplerer det verdensomspændende netværk bestående af 7 andre INTELSAT IV satellitter. Der findes i øjeblikket 3 INTELSAT satellitter over Atlanterhavet, 2 over Stillehavet og 2 over Det indiske Ocean, men INTELSAT IV-A serien er endnu mere avanceret end de tidligere Intelsat IV. Satellitten blev til at begynde med anbragt i en stærkt elliptisk bane, hvorefter en faststofraket i satellitten sørgede for at gøre banen cirkulær. Slutpositionen blev en højde på 35.880 km over Ækvator, og da satellittens hastighed her svarer til Jordens rotationshastighed, vil satellitten forblive over samme punkt på Jorden. *(N.N. 75-231)*

Atmosfære-satellit:
Omkring 1. oktober opsendtes en ubemandet sonde med en Delta-raket og bragtes i en bane over Jordens poler. Satellitten skal i detaljer undersøge Jordens ydre atmosfære, hvor der sker atomare og molekylære processer, processer der er afgørende for hele atmosfærens varmebalance. Satellitten har fået navnet Atmosphere Explorer-D, og er den 54. Explorer, som er sendt op. Den del af atmosfæren, som

man primært er interesseret i, er den del der ligger mellem 130 og 300 km's højde.
(N.N. 75-259)

Russisk-amerikanske rumforsøg:
For første gang vil der blive foretaget amerikanske forsøg ombord i en russisk satellit. I forbindelse med et russisk-amerikansk møde om Rumbiologi og -medicin fortalte dr. D. L. Winter, NASA, at man havde afsluttet planerne vedrørende forskellige forsøg med væv i rummet. Russerne står for alt vedrørende sonde og opsendelse, og amerikanerne får 5 russisk-byggede, små beholdere med i sonden. Disse 5 beholdere rummer de amerikanske forsøg, bl. a. omfattende forsøg med plantecellesvulster, forsøg med cellekulturer fra gulerødder samt forsøg med fiskefostre. En af hovedinteresserne i forsøgene er at udforske den vægtløse tilstands indflydelse på de forskellige systemer. *(N.N. 75-264)*

Jordstation i Chile:
Chiles universitet planlægger at bygge og lede en jordstation til at modtage data fra NASA's LANDSAT-satellit. Indtil jordstationen er færdig, vil universitetet anvende NASA's station i Santiago for at få de ønskede data. Den chilenske jordstation vil være den tiende af denne art, der er planlagt eller færdiggjort på Jorden. USA har tre stationer i Alaska, Canada og Maryland samt faciliteter i Brazilien, Canada og Italien. Iran og Zaire har opnået aftaler om lignende stationer til data fra LANDSAT, og CANADA er nu ved at planlægge station nr. 2.
(N.N. 75-265)

Kulilte fundet på Jupiter:
For første gang har man kunnet påvise kulilte, CO, i Jupiters atmosfære. Tilstedeværelsen af meget små mængder kulilte i kæmpeplanetens nedre atmosfære blev fastslået ved hjælp af meget detaljerede spektra, som opnåedes via instrumenter koblet til 270 cm teleskopet ved McDonald Observatoriet ved Texas' universitet i Austin. Hovedparten af Jupiters atmosfære består af brint og helium med mindre mængder af methan, ammoniak, ethan, acethylen, phosphin og vanddamp. Man regner nu også med chancer for at kunne påvise kultveilte, CO_2, men eftersøgning i denne retning må ske fra større højder over jordoverfladen på grund af atmosfærens filter. Kulilte er også fundet i mindre mængder på tre andre planeter, nemlig Jorden, Venus og Mars.
(N.N. 75-269)

Storm-satellitter:
Det første aktivt arbejdende »miljøobservatorium« i rummet blev sendt op midt i oktober. Sonden vejer 294 kg og fik navnet GOES-A (Geostationary Operationel Enviromental Satellite-A). Sondens to forgængere var NASA's to SMS-satellitter. Alle tre opererer fra geosynkrone baner, dvs. placeret over samme punkt på Jorden, i 36.200 km's højde over ækvator. GOES-A forsyner jordstationer med dag- og natbilleder af Jorden med 30 minutters intervaller og giver de forskellige meteorologiske stationer på Jorden chancer for at opdage og advare mod storme og uvejr under opbygning. SMS-I blev opsendt i maj 1974 og var den første i SMS/GOES serien og blev suppleret med SMS-2 den 6. februar 1975. Foruden at rapportere om Jordens vejr holder GOES-A også øje med Solen og følger solpletaktiviteten. *(N.N. 75-270)*

/Fl. Ahrenkiel

Mystiske raketter

WASHINGTON: En pilot ombord i et amerikansk DC-9 rutefly, der lagde an til landing i Washington lufthavn, har beklaget sig over, at to raketter passerede tæt forbi hans fly i sidste uge. Klagen er blevet støttet af personalet i kontroltårnet, der også fik to ukendte genstande på radarskærmen. Den amerikanske rumfartsadministration NASA og Pentagon har imidlertid fralagt sig ethvert ansvar for opsendte raketter på nævnte tid og sted. De mener, at »raketterne« må have været meteoritter. (RB-AFP)

Randers Amtsavis 27/11-75

Dramatisk møde mellem piloter og UFO

Nedenstående beretning om møde mellem piloter og et lysende UFO er blevet stykket sammen takket være et nært efterforskningssamarbejde mellem NICAP og avisen National Inquirer, og kan forhåbentlig så lidt usikkerhed i sindene hos de mest indædte skeptikere.

Selve episoden startede tirsdag den 23. oktober kl. 02.26 i 1973. Departementet for Offentlig Sikkerhed i San Antonio, USA, blev på dette tidspunkt bogstavelig talt oversvømmet af telefonopringninger fra temmelig nervøse og ophidsede borgere, der fortalte, at de havde set en klartlysende, rød kugle bevæge sig lydløst hen over nattehimlen. At der blandt vidnerne også var piloter, flyveledere og utallige andre gjorde kun det hele mere alvorligt. Piloterne har imidlertid indtil nu forholdt sig tavse, øjensynlig på grund af den almindelige tys-tys politik og frygt for for megen publicity.

Jim Stevens, der i mere end 5 år har fungeret som flyveleder på San Antonio Internationale Lufthavn, giver følgende beskrivelse af nattens hændelser:

Det første tegn på, at noget var i gære, kom da Sikkerhedsdepartementet ringede og underrettede ham om det antal opringninger, de havde modtaget, og som gik ud på at der skulle befinde sig et UFO i nærheden af lufthavnen. Stevens forklarer, at han lod blikket feje hen over himlen et stykke tid,og skulle netop til at affeje rapporten som værende resultat af fantasifostre, da hans blik fangede noget vest for lufthavnen. »Der var den! En uhyggelig, skinnende, rød lyskugle. Jeg sad som limet til mit sæde. Jeg kunne simpelthen ikke bevæge mig. Jeg havde aldrig nogensinde før været ude for noget lignende.«

Stevens begyndte at iagttage kuglen gennem en kikkert, og beskrev objektets størrelse som »værende ca. lige så stor som en af vore tidlige rumkapsler - blot var den kuglerund.«

»Objektet lyste op nogle få sekunder, slukkede så lyset i måske 4-5 sekunder hvorefter det hurtigt tændtes og slukkedes et par gange og lyste så op igen i måske et helt minut. Objektet opførte sig komplet uforudsigeligt, og der var ikke noget system i dets tænden og slukken. 30 sekunder efter opdagelsen af objektet stoppede det pludselig og svævede ca. 1½ km fra lufthavnen. Der var intet at se på radarskærmen. Jeg var stum af forbløffelse.«

Efter at have svævet ubevægeligt i omkring et minut - som for at afgøre, hvad det nu skulle finde på - begyndte det at bevæge sig. Denne gang ændrede det retning og begyndte at stige i retning mod nordvest. Dets måde at bevæge sig på udelukkede komplet den mulighed, at det skulle dreje sig om en ballon, da den øjeblikkelige vindretning var 8-9 knob (omkring 18-20 km/t) fra nordvest. Ingen ballon ville kunne bevæge sig mod vinden.

Stevens bemærkede på dette tidspunkt, at to 727 passagerfly var på vej ind i området. Den ene var fra Eastern Airlines og den anden maskine fra Braniff International på vej mod San Antonio's lufthavn med passagerer. Stevens kontaktede piloten i Eastern Airlines flyet over radioen og spurgte, om han kunne se objektet fra sin position.UFO'et var på dette tidspunkt ca. 6 km væk. Til at begynde med kunne piloten, kapt. Jerry Noyes, ikke få øje på noget, men da han kom ned i godt 1100 m's højde og svingede ind i landingsretningen, fik han pludselig øje på objektet.

Noyes kunne se det klart ca. 500 m væk, ud for flyets venstre vingespids. Noyes kaldte Stevens og sagde: »Det er stort. Jeg ved ikke hvad hulen det er for noget.« Da piloten passerede under objektet, kom Braniff piloten ind over radioen og sagde, at han ville prøve at få et nærmere kig på objektet.

Braniff-piloten svingede hen mod objektet og passerede hen over det. De to piloter havde

objektet placeret mellem sig i nogle få sekunder, som pålægget mellem top og bund i en sandwich. Men pludseligt begyndte objektet at accelerere nedad med en voldsom fart - brattere end det var muligt for nogen jet at gøre. Flyveleder Jim Stevens bemærkede, at hans radar på dette tidspunkt registrerede objektet. Pludselig forsvandt det igen fra skærmen. »Der gives simpelthen ingen logisk grund til, at radaren pludselig skulle holde op med at modtage noget retursignal fra tingesten. Radar registrerer alt mellem himmel og jord - fugle, balloner, meteoritter etc.«

Flyvelederen fortsatte med at følge objektet med kikkert. Pludselig stoppede det sin bevægelse. Det hang stille midt i luften i ca. 1 minut og begyndte derefter et hurtigt fald nedad. Et rødt lys begyndte at tændes og slukkes meget hurtigt. Det så ud, som om objektet ville blive kvast mod jorden. Men i ca. 500 m's højde gik lyset pludselig ud og derefter - intet! Objektet var forsvundet.

Efter at være landet kom en af piloterne op i kontroltårnet til Stevens og fortalte, at han næppe kunne tro på, hvad der var sket. Han vidste, at det ikke havde drejet sig om hverken et fly eller en ballon. Hans beskrivelse lød på, at det havde drejet sig om en stor, dybrød kugle, der pulserede med uregelmæssige intervaller. Stevens var enig med piloten og fastslog, at selv efter alle sine år med den træning og erfaring det gav, kunne han simpelthen ikke give nogen forklaring på fænomenet. »Hele oplevelsen var simpelthen forbløffende. Jeg havde ikke tidligere set et UFO, men jeg er overbevist om at have set et nu.«

En politibetjent fra San Antonio, Wayne Davis, havde vagt da han modtog et opkald over radioen, hvori han blev bedt om at køre til lufthavnen for at undersøge en UFO-observation. Davis interviewede de to piloter, flyvelederen og lufthavnens sikkerhedsvagt. Rapporterne var overensstemmende fra alle fire personer, og de var øjensynlig noget rystede over deres oplevelse.

På grund af luftfartsregulativer i forbindelse med passagerflyvning kunne piloterne ikke tillade sig at gå endnu tættere på objektet, men selv efter alle de måneder der er gået siden observationen, tænker piloterne i dag stadig tilbage til hin nat den 23. oktober, da en ganske normal flyvetur endte med en så mystisk oplevelse, der efterlod de implicerede i dyb forundring. *UFO-Investigator, sept. 74. /Fl.A.*

PIONEER 11
MOD SATURN

Pioneer 11, der i øjeblikket er på vej mod planeten Saturn, har ifølge NASA nu udført en af sine mest risikable kursændrings-manøvrer. Sondens hastighed er nu blevet ændret, så der er mulighed for en passage mellem selve planeten og dens ringe eller en passage ind under ringene og op udenfor dem. For at udføre disse ture måtte jordkontrollen slippe kontrollen med sonden, 458 millioner km fra Jorden, i adskillige timer og tillade sonden at beordre sig selv til at ændre position, affyre sine raketter og derefter atter indtage sin position med antennerne pegende mod Jorden, så kontakten igen kunne etableres. Hvis et problem var opstået under denne manøvre, ville jordkontrollen ikke have anet, hvad der var sket med Pioneer. Sonden vil tage de første nærbilleder af Saturn, når den når planeten i 1979. Under Jupiter-passagen bevægede Pioneer sig hurtigere end noget tidligere menneskeskabt objekt, nemlig 171.000 km i timen. Nu er hastigheden ca. 64.000 km i timen. (N.N. 75-319)

/Fl. A.

Sats og Lay-out: Sydfyns Maskinsats I/S - Tryk: Lito-Bogtryk